

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Kari Közlöny

2025. 3. szám

Retörül edn
Tratoré simi cceptia

Laratsan üt
Keresem én a
Héregen öltöm.
A várost, amely a

Ad ipse hunc p...
latud r...
Aa q...
m plaga...
p...
D...
Et quic...
ip...
ad anata qd...

Andersen és Grimm
Erről a helyről annyit
Bizton hiszem, hogy
Csak azt nem tudom
De ha gyermekszeme
Melyek reményt és b
Nem kell nekem Grim

p...
Et quic...
ip...

Megvan az út, mely
(1920)

KEDVES DÍSZDIPLOMÁS KOLLÉGÁK!

Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar vezetése nevében tisztelettel és örömmel köszöntöm Önöket jubileumi okleveleik átvétele alkalmából! Különleges örömszámunkra, hogy életük szorgalmas és odaadó munkáját ezen a módon is megköszönhetjük – minden tanév elején felemelő pillanat, amikor a több évtizeddel korábban végzett kollégáink visszatérnek közös Alma Materükbe. 1873-ban Trefort Ágoston kultuszminiszter rendeletére nyílt meg a Polgári Iskolai Tanárképző (Pedagógium) és a Polgári Iskolai Tanárnőképző (Erzsébet Nőiskola), az ország első tanárképző intézetei. Feladatuk a polgári iskolákban tanító tanárok képzése volt, és bár csak kétéves képzési idővel rendelkeztek, a tanítóképzésnél mégis magasabb képesítést adtak. 1881-ben a képzési időt három évre emelte a kultusztárca, 1918-ban pedig mindkét intézmény főiskolai rangot kapott. A képzés megújítása azonban tíz évvel később bontakozott ki teljesen, amikor a korszak legendás kultuszminisztere, Klebelsberg Kuno a két intézmény összevonásával és a képzés négy évre emelésével koedukált, egységes, modern tanárképző főiskolát hívott életre, amelyet Szegedre helyezett azzal az indoklással, hogy „a főváros mellett legyenek hatalmas vidéki művelődési gócpontok is, a főváros ne nyeljen el minden magyar kulturális intézményt”. Ezzel országos vonzáskörű Állami Polgári Iskolai Tanárképző Főiskola került városunkba, amely 97 éve, 1928-ban kezdte meg szegedi működését. A polgári iskolák megszüntetésével a polgári iskolai tanárképzést is eltörölték 1947-ben, azonban az újonnan kialakított általános iskolákban is szükség volt képzett tanárookra, így karunk jogelődje Pedagógiai Főiskolaként folytatta a képzést. Az ötvenes évek ellentmondásos oktatáspolitikája több olyan változtatást hozott az intézmény életében, ami nem kedvezett a tanárképzés színvonalas folytatásának: a képzési időt két évre csökkentették, és néhány évig csak egy szakon lehetett oklevelet szerezni. 1962-ben azonban ismét Tanárképző Főiskola lett az elnevezés, 1964-től pedig a négyéves, kétszakos képzési struktúra

stabilizálódott. 1973-ban, a tanárképzés 100. születésnapján az intézmény felvette Juhász Gyula nevét. 2000-ben kezdődött az az átalakulási folyamat, amelynek eredményeként a Szegedi Tudományegyetem keretei között egységesítették a szegedi felsőoktatást, a korábban önálló intézmények az egyetem karai lettek, és immáron Juhász Gyula Tanárképző Főiskolai Karként, majd Juhász Gyula Pedagógusképző Karként folytatódott a munka. Az integráció után a tanárképzésben bizonyos szakokon más karok folytatták az oktatást, ugyanakkor elkezdődött a tanítóképzés, majd az óvodapedagógus, a gyógypedagógus és a szociálpedagógus képzés, s elindultak a felsőoktatási szakképzések is. Ezek a képzési területek korábban nem tartoztak a kar képzési portfóliójába, ma pedig már a legsikeresebbeknek számítanak. A pedagógusképzési portfólió mellett elindultak a sporttudományi, bölcsészettudományi, társadalomtudományi és művészetközvetítés képzési területeken folyó alap- és mesterképzési szakok, valamint idegen nyelvű képzések is. A változások ellenére a lényeg, hogy a színvonalas pedagógusképzés napjainkig megmaradt és további prosperáló képzésekkel bővült. Bár a Juhász Gyula Pedagógusképző Kar immár 25 éve a Szegedi Tudományegyetem kötelékében működik, igyekszünk megőrizni a jogelőd intézmény hagyományait, ezzel is tisztelegve a korábbi generációk, az egykori hallgatók és oktatók előtt. Fogadják szeretettel a Kari Közlöny erre az alkalomra szerkesztett különszámát, amelynek főszereplői Önök! Egyúttal engedjék meg, hogy karunk vezetése nevében további jó egészséget, családjukban sok örömet és hosszú, boldog életet kívánjak mindannyiuknak!

Szeged, 2025. augusztus 31.

*Dr. habil. Tarkó Klára
dékán*

DÍSZOKLEVELEK ÉLETRAJZA

RUBIN

Dr. Andó Mihályné Enghy Malvin tanár

Felsőfokú tanulmányait a Szegedi Pedagógiai Főiskola földrajz-történelem szakán folytatta. 1955-ben általános iskolai tanári oklevelet szerzett. Oktató, nevelő munkáját ezt követően egyazon munkahelyen, a Szegedi Pedagógiai Főiskola, illetve jogutód intézményei, az 1. sz. Gyakorló Általános Iskolájában végezte 1992-ig. Nyugdíjazása után, 1992 és 1994 között még két évet a Gutenberg Általános Iskolában dolgozott. Négy évtizedes tapasztalatait igyekezett személyesen átadni kollégáinak, ismereteit több cikkben, tanulmányban tette közzé. Oktatási, nevelési témában készített pályamunkái több alkalommal díjazásban részesültek. Előadóként továbbképzéseken is részt vett. Pedagógusi tevékenységét kitüntetésekkel is elismerték. A Pedagógusképző Kartól 2020-ban *Vas díszoklevelet* kapott. „Visszatekintve az elmúlt hetven évre, számomra a pedagógusi pálya hivatás volt, olyan tevékenység, amelyet szívesen és örömmel végeztem. A díszoklevél-elismerés ajándék számomra, bár ezt az ajándékot már akkor megkaptam, amikor a pedagóguspályát választottam, még akkor is, ha az öröm

mellett ez a hivatás sok gonddal és fáradtsággal is jár” – vallja.

Dr. Szojka Zsoltné S. Tóth Emma tanár

Csongrádon született. A Szegedi Állami Pedagógiai Főiskola testnevelés szakán végzett 1955-ben. Tanári pályáját az 1954/55-ös tanévben Alpáron kezdte, mint gyakorló tanár, majd az államvizsga után Kiskunfélegyházán, Felsővadászon folytatta. Szegeden 1964-től 1969-ig a Zalka Máté Általános Iskolában tanított, majd 1969-től 1988. augusztus 1-ig, nyugdíjba vonulásáig a Rózsa Ferenc Gimnázium és Szakközépiskolában tanított. Kiemelkedő sportága a torna volt. Tanítványai városi, megyei versenyeket nyertek. Szívesen és segítőkészen foglalkozott főiskolai hallgatók gyakorló tanításával több éven keresztül. 1978-ban megkapta az *Úttörő Szövetség Országos Elnökségének Dicsérő Oklevelét*. Nyugdíjba vonulása alkalmából *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* tüntették ki. Diákjait arra nevelte, hogy a rendszeres testmozgás életük része legyen. 2005-ben *Arany Díszoklevelet*, 2015-ben *Gyémántoklevelet*, 2020-ban *Vasoklevelet* vehetett át a Pedagógusképző Karon.

VAS

Dombi László tanár

Az Állami Pedagógiai Főiskolán diplomázott magyar-történelem szakon 1960-ban. 1975-ben a József Attila Tudományegyetem történelem szakán középiskolai tanári oklevelet szerzett. A Deszki Általános Iskolában kezdett tanítani, ahol nyugdíjba vonulásáig működött. Tanári munkája mellett igazgatóhelyettese volt az iskolának. Tíz évig szakfelügyelőként, szaktanácsadóként is dolgozott Szeged járás területén. Mindig fontosnak tartotta a tehetséggondozást, tanítványai a megyei és országos anyanyelvi, történelmi versenyeken dobogós helyezéseket értek el. Az Alkotó Pedagógusok pályázatán és az MTA Szegedi Akadémiai

Bizottságának tudományos pályázatain több alkalommal nyert pályadíjat. Munkája elismeréseként főtanácsosi címet adományozott számára Deszk Község Önkormányzata. 2000-ben ment nyugdíjba, negyvenévi tanári munka után. Nyugdíjba vonulása alkalmából *Kiváló Pedagógus* kitüntetésben részesült. 2010-ben *Arany*, 2020-ban *Gyémánt díszoklevelet* kapott.

Gera Jánosné Cselő Éva Margit tanár

1956-ban került a Szegedi Pedagógiai Főiskola magyar-történelem szakára. 1959-ben Albertirsán, a Petőfi Sándor Általános Iskolában kezdte pályafutását, majd 1975 őszétől

Cegléden, a Várkonyi István Általános Iskolában folytatta munkáját. Mindkét helyen tartalmas életet élt, többféle képzésen vett részt; Gödöllőn, Esztergomban, Budapesten, de helyben is többféle szerepet töltött be. Tanítványai jelesen szerepeltek vers- és prózamondó, országos tanulmányi és Kazinczy-versenyeken. Budapestre a Zeneakadémiára, ifjúsági bérlettel az Operaházba, színházba vitte tanítványait. Sokat sportolt, túrázott velük. 1987-ben megkapta a Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa által adományozott *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvényt. 1992-ben ment nyugdíjba, de utána még tizenkét évig – esetenként félállásban – dolgozott pedagógusként. A *Pedagógus Szolgálati Emlékéremet* 1993-ban adományozták számára.

Michna József tanító, tanár

Bakson kezdte általános iskolai tanítói pályáját, ezt követően az alsó-balástyai tanyai iskola felső tagozatos 5–8. összevont osztályát tanította tíz évig. 1969-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán tanári diplomát szerzett. 1971 szeptemberében Sándorfalván, az általános iskolában már tanárként kezdett oktatni a felső tagozat osztályaiban. A tanítás mellett a helyi sportkör elnöke lett, és helyettesítette a művelődési ház igazgatóját. Megalakította a helyi TIT szervezetet, és tagja lett a Szeged Városi TIT elnökségének, majd szervező titkára a TIT Szabadegyetem nyelviskolájának. 1976-ban testnevelési általános iskolai szakfelügyelő lett, majd ezzel párhuzamosan a Magyar Diáksport Szövetség tagja, szervezte az általános iskolai megyei úttörő olimpiákat, valamint sport- és sítáborokat. Az 1990-es évek közepétől újra teljes óraszámában oktatta a szaktárgyait Sándorfalván, tanítványai a Diákolimpiákon több megyei bajnoki címet is szereztek. 2000-ben nyugdíjba ment, de 2016-ig még tevékenykedett a Magyar Diáksport Szövetség Csongrád megyei szervezetében. Munkája során megkapta az összes megyei kitüntetést és – a mai napig egyedülként Csongrád vármegyéből – a Parlamentben az *Országos Diákszövetség plakettjét*.

Mucsi Ferenc tanító

Párhuzamosan folytatta tanulmányait a Szegedi Állami Tanítóképzőben és a Zeneművészeti Szakiskola klarinét tanszakán. 1959-ben érettségizett, gyakorló évét a Móricz Zsigmond

Általános Iskolában töltötte, majd 1960-ban képesítő vizsgát tett, ahol megszerezte a tanítói oklevelet. A József Attila telepi Általános Iskolában 1965-ig tanított, ekkor került a Gera Sándor Általános Iskolához tartozó Petőfi-telepi 3. számú Általános Iskolához: itt 1966-ban kinevezték a tagiskola vezetőjének, és kisdobosvezetői megbízást is kapott 1961-től 1972-ig. Társadalmi munkában 1959-től 1989-ig a Gera Sándor Általános Munkásör Zászlóalj zenekarában játszott, mint első klarinétos. 1967-ben megnősült. Ruzsán 1994-ben indult a művészeti oktatás, ahol elindította a furulya tanszakot. Nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott. Sok kisgyermekkel szeretett meg a zenét, hat unokája szintén nála tanult furulyázni. Aktív éve alatt a gyerekek nevelését és oktatását mindig szívvel-lélekkel végezte, örömmel tölti el, hogy egyik unokája a klarinétot választotta hangszeréül, egy másik pedig tanítónő lett. A mai napon egyszerre veszi át *Arany, Gyémánt- és Vas díszoklevelét*.

Sinka Endréné Baranek Aranka tanár

A tiszafüredi Kossuth Gimnáziumban kitűnő eredménnyel érettségizett 1956-ban. Abban az évben nem vették fel az egyetemre, ezért a következő esztendőben a Szegedi Pedagógiai Főiskolára jelentkezett. 1960-ban magyar-történelem szakon államvizsgázott. Első munkahelye Kisújszálláson volt, ahol három évig tanított. Ezt az időt arra is felhasználta, hogy összegyűjtse a város földrajzi neveit. Közben jelentkezett az egyetemre, magyar-történelem szakra, 1965-ben középiskolai tanári oklevelet szerzett. 1963-ban Szeged egyik legjobb és igen szigorú tanintézetébe, a Madách-iskolába került, ahol – egy év kivételével, amikor máshol igazgatóhelyettes volt – negyven évet töltött. Tizenhét éven át iskolai újságot szerkesztett, huszonöt évig külsős szakvezetőként foglalkozott főiskolai hallgatókkal. Tanári munkájáért különböző elismerésekben részesült. Pályája legnagyobb öröme az volt, hogy negyvennégy évig taníthatott sok okos, tehetséges, intelligens gyereket. 2005. január 1. óta nyugdíjas.

Sütő Péterné Bodocz Terézia tanár

Békésen született. Az általános iskolát és a középiskolát is itt végezte. 1957-ben érettségizett, majd jelentkezett a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika tanári szakára.

A főiskolán 1957-től 1960-ig tanult, és a főiskola kosárlabdacsapatában sportolt. A diploma megszerzése után Szegeden, a 600. számú Szakmunkásképző Intézetben kezdett tanítani, és közben elvégezte a főiskolán a testnevelés szakot is. Munkája során minden évben osztályfőnök volt, majd munkaközösség-vezető is lett. Harmincöt év után ebből az iskolából ment nyugdíjba.

Szalai József tanár

Szolnokon született pedagógus szülők gyermekeként. Tanulmányait Tiszaföldváron, a Virághegyi Általános Iskolában kezdte, majd szintén Tiszaföldváron, a Hajnóczy József Gimnáziumban folytatta, ahol 1957-ben érettségizett kitűnő eredménnyel. Ez év szeptemberétől a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakos hallgatója lett, és 1960-ban jeles eredménnyel államvizsgázott. Első munkahelye egykori általános iskolája volt, ahol matematikát, fizikát és éneket tanított. 1962-ben visszakérült a „Hajnóczyba”, ahol érettségizett, itt szaktárgyai tanítása mellett osztályfőnök is volt, és három évig KISZ-tanácsadó tanári feladatot is ellátott. Közben az ELTE TTK levelező tagozatán matematika szakon szerzett középiskolai tanári képesítést. 1975. január 1-től Budapesten a Dolgozók Kétéves Szakközépiskolája, majd 1976. szeptember 1-től a Fáy Szakközépiskola tanára lett. Itt 2012-ig dolgozott, 1982-től igazgatóhelyettesként, 2010-től nyugdíjas óraadóként. 2012 óta a gyerekei munkáját, illetve az unokái tanulását házi tanítóként segíti.

Dr. Végh Lászlóné Bede Zsuzsanna tanár

1960-tól 1969-ig Békéscsabán, a 7. sz. Általános Iskolában tanított matematikát és fizikát. 1967-ben matematika szakon középiskolai tanári diplomát szerzett. 1969-től 2004-ig Békéscsabán, a Rózsa Ferenc Gimnáziumban matematikát tanított, 1975-től 2004-ig

általános igazgatóhelyettesi feladatokat látott el. 1998-ban közoktatási szakértői bizonyítványt szerzett. Állami és egyházi gimnáziumokban tizennégy alkalommal volt érettségi elnök. 2013-ig a KÖSZE alelnöki tisztségét töltötte be, amely szerepben elsődleges tevékenysége a dél-alföldi régió közoktatási rendeletekkel kapcsolatos tájékoztatása, valamint közgyűlési feladatok ellátása volt. 2001-ben a Békés Megyei Közoktatási Szakértők Egyesületének elnöke lett. Számos továbbképzésen bővítette tudását. Pedagógiai tevékenységének célja a nevelés-oktatás folyamatának, a pedagógusok munkájának segítése, jól képzett, dolgozni tudó, önálló gondolkodásra és alkotásra képes fiatalok nevelése volt. Pedagógiai tevékenységéért *Kiváló Munkáért* kitüntető jelvénnel, *Békéscsaba Kiváló Pedagógusa* díjjal jutalmazták. 2010-ben a Juhász Gyula Pedagógusképző Karon *Aranyoklevelet* kapott. 2016-ban *Apáczai Csere János díjjal* jutalmazták.

Dr. Zöllei Mihályné Fehér Valéria tanár

Tanári oklevelét 1960-ban a Szegedi Pedagógiai Főiskola matematika-fizika szakán szerezte. Végzése után előbb a Kondorosi 1. számú Általános Iskolában, a Szegedi MÁV Nevelőintézetben, majd a szegedi Tömörkény István Gimnázium és Művészeti Szakközépiskolában dolgozott. 1966-tól tanított a szegedi Rókusi 1. számú Általános Iskolában, ahol tíz éven át matematika szakvezető tanár, illetve matematika és fizika tanári munkaközösség-vezető volt. 1983-tól 1985-ig a szegedi Makkosházi Általános Iskola igazgatóhelyettesi tisztségét töltötte be, majd 1995-ös nyugdíjazásáig visszatért a Rókusi Általános Iskolába. Pályafutása során számos diákot készített fel matematika és fizika tanulmányi versenyekre, melyek szervezésében is aktívan részt vett. Munkája elismeréseként 1987-ben *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetésben részesült, 1997-ben pedig megkapta a *Rókusi Iskoláért* emlékérmét.

GYÉMÁNT

Balogh Sándorné Balázs Eszter tanító

Szentesen született. 1962-ben érettségizett, majd 1965. június 17-én a Szegedi Tanítóképző Intézet általános iskolai tanító szakán végzett. 1965-től kezdődően folyamatosan tanított: Borotán, Hercegszántón, Csengelén, Fábíán-sebestyénben, majd huszonhárom éven át Szentesen, a Petőfi Sándor Általános Iskolában, ahonnan összesen negyvenkét munkában töltött év után nyugdíjba vonult. „A gyermekek iránti szeretet, az odafigyelés és a türelem életem minden percét áthatotta. Ha újrakezdeném, ismét ezt a pályát választanám” – vallja.

Bató Flórián tanító, tanár

Budapesten született, gyerekkorát a Békés megyei Sarkadon töltötte. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Pedagógusi pályáját lakóhelyén, Sarkadon kezdte. 1969-ben orosz szakos, 1976-ban történelem szakos tanári diplomát szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskolán. 1976-ban Békéscsabára, a 7. számú Általános Iskolába került, majd 1977 és 2007 között a 10. számú Általános Iskolában tanított. 2004-ben vonult nyugdíjba. Nyugdíjasként még három évet dolgozott. Kezdetben sokszor helyettesített alsó tagozaton. A tanítóképzőben szerzett pedagógiai, módszertani ismeretek óriási segítséget jelentettek számára a felsős osztályokban is. Pedagógusi munkáját többek között *Miniszteri Dicsérettel* (1987), *Eötvös József Emlékéremmel* (2002), *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* (2005) és 2007-ben *Németh László Díjjal* ismerték el.

Bege Mártonné Dara Mária tanár

1965-ben végzett a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – fizika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. Kunmadarason kezdte pályáját, az ott töltött nyolc év alatt kollégáival részt vett az akkor készülő 7. osztályos tankönyv bírálatában, létrehozta a matematika tagozatos osztályt, eredményesen tanított a Forrainé-féle módszerrel. 1973-tól Kunszentmiklóson tanított nyugdíjazásáig, ahol szaktanárként, igazgatóhelyettesként, valamint körzeti munkaközösség-vezetőként is dolgozott. Tanítványai eredményesen szerepeltek járási, megyei,

valamint országos fizika- és matematikaversenyeken. Az iskolában részt vett a matematika-sakk irányultságú osztályok létrehozásában, főleg sakkból országos hírnévre tettek szert. Elvégezte a kétéves „Komplex matematika tanítása” tanfolyamot. Kétszer kapott *Kiváló Munkáért* elismerést. Nyugdíjazása után még hét évig aktívan tanított, ma már csak esetlegesen, online módon, mellette hobbiként készíti „paverpol” képeket és tárgyakat, melyeket szűkebb és tágabb környezete is megismert.

Buknicz Istvánné Iván Mária tanító

Szegeden született. A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Első munkahelyén, a Bordány-Felsőbordányi Két Tanerős Tanyai Iskolában az 1–4. osztályt összevontan két évig tanította. 1967-ben Üllésre került, ahol az 1–4. osztályos napközis csoportot vezette, ami az iskola éllelmezésvezetésével együtt járt. Hamarosan osztályt kapott, és felváltva 1-2., illetve 3-4. osztályokat tanított. Többféle magyartanítási módszerrel próbálkozhatott. Tanítványai sok területi, megyei tanulmányi versenyen vettek részt sikeresen, szép eredménnyel. A közös programok – kirándulások, sportversenyek, ünnepi műsorok – feledhetetlenek maradtak. Területi és helyi szinten az anyanyelvi munkaközösséget vezette, bemutató tanításokat tartott. Munkáját *Kiváló Munkáért Miniszteri Dicsérettel* ismerték el. A tanítói pályán negyvenegy évet töltött, mindig alsós diákok között, amire örömmel, sok szép emlékekkel gondol vissza. 2015-ben *Aranyoklevelet* kapott.

Égetőné Bándi Gabriella tanító

1962-ben felvételt nyert a Szegedi Felsőfokú Tanítóképző Intézetbe, és 1965-ben, sikeres államvizsga után tanítói oklevelet kapott. „Büszke vagyok arra, hogy ennek az intézménynek a falai között tanulhattam, mert sokoldalú képzésben részesülhettem. Szakmailag és emberileg is kimagasló egyéniségek osztották meg és adták át tudásukat” – vallja. 1965-től 1971-ig a Mindszent-Dózsatelepi Iskolához tartozó hegyeshalmi külterületi, osztatlan 1–8. összevonasú iskolában tanított. 1971-től 1974-ig a Hódmezővásárhely-Mátyáshalmi külterületi részben osztott Általános Iskola tanítója

lett. 1974 augusztusában került a Szent István (korábban Kun Béla) Általános Iskolába, és aktív munkája befejezéséig itt is maradt. Ebben az iskolában tantárgycsoportos felosztásban harmadik és negyedik osztályban matematikát, illetve készségi tárgyakat tanított. 1990-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1998-ban nyugdíjba vonult, de csak 2003-ban fejezte be aktív pályafutását.

Fejér Zoltán tanár

Az általános és középiskolát Makón végezte. Ezután felvételt nyert a Gödöllői Agrártudományi Egyetemre, de nem iratkozott be. Egy évig szakmunkásképzőbe járt Makón. A Szegedi Tanárképző Főiskolát matematika-kémia-testnevelés szakon kezdte el 1961-ben. Szigorú rend és fegyelem uralkodott akkoriban a képzésben, mégis humánus és „családias” volt a légkör. Csongrádon kezdte tanítani mindhárom szakját a Síp utcai általános iskolában, de másfél év elteltével pályázat útján a Csongrádi Mezőgazdasági Szakmunkásképzőbe került. Ott huszonhét évet töltött, mint testnevelő tanár, majd kollégiumi nevelőtanár, kollégiumi igazgató, tanulmányi igazgatóhelyettes. 1994-től nyugdíjazásáig, 2002-ig csongrádi általános iskolákban dolgozott. Az 1967. és az 1969. évi területi sporttalálkozó sikeres megszervezéséért és lebonyolításáért a *Mezőgazdasági Minisztérium Dicséret Oklevelét* kapta. „Pályám sikereiben a főiskolai közösség hatása végig érezhető volt” – vallja.

Dr. Ferke Andrásné Kóbor Zsuzsanna tanító

1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályáját 1965. augusztus 1-jén tanyai iskolában, 5–8. osztályos összevont tanulócsoporthal kezdte. 1967. augusztus 1-től Üllésen az általános iskola napközis nevelőjeként szintén 5–8. osztályos összevont csoportot vezetett. 1969. november 20-tól állást kapott Szegeden. Először a Szillegi sugárúti Általános Iskolában, majd az új Tarján 1. sz. Általános Iskolában tanított 1970. augusztus 1-től huszonhat évig, az iskola megszűnéséig. 1996. augusztus 1-től pályázat útján került a Kolozsvári téri Általános Iskolába, ahonnan 2004. december 30-án ment nyugdíjba.

Félix Józsefné Győri Ida tanár

1961-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – fizika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakára, ahol 1965-ben végzett. Hálásan gondol nagyszerű tanáraitra emberségükért, példamutatásukért. 1965-től 2004-ig, nyugdíjazásáig Békéscsabán tanított. Sok öröme volt a tanításban, a gyerekek szerették, a szülők és pedagógus társai elismerték a munkáját. Több mint húsz évig volt a város egyik legnagyobb iskolájának, a 2. számú Általános Iskolának az igazgatóhelyettese. Nagy felelősség hárult rá, de mindig a gyerekek érdekeit tartotta szem előtt. Városi munkaközösség-vezetői feladatokat is ellátott, alternatív fizika és matematika tankönyvek bírálója és kipróbálója volt. Munkáját becsületesen és következetesen végezte. 1980-ban *Miniszteri Dicséretben*, 1983-ban *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 2004-ben átvehette a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*, 2015-ben az *Aranydiplomát*. „Most, hogy hatvan év után átvehetem a gyémánt diplomámat, nagy öröm tölt el, bár ez öröm mögött ott van a bánat is, mivel férjem 2021-ben elhunyt. Kárpótol a családom és a hat unokám, akiket nagyon szeretek” – vallja.

Harmati Sándorné Szakács Katalin tanító

Fábiánsebestyénben született, az általános iskolát is itt végezte el. Tanulmányait a Tömörkény István Leánygimnáziumban folytatta, Szegeden. 1962-ben jelentkezett a Szegedi Tanítóképző Intézetbe. 1965-ben szerezte meg tanítói oklevelét, és az Árpádhalom területén lévő, de közigazgatásilag Fábiánsebestyénhez tartozó újvárosi tanyasi iskolába került, ahol négy évig tanított 1–4. összevont tanulócsoporthal. Ennek megszűnésekor Árpádhalmon folytatta munkáját nyugdíjba vonulásáig. Munkája során egy év kivételével összevont osztályban tanított, amire sok kedves emlékekkel, szeretettel gondol vissza. Férjével három gyermeket neveltek fel. Ma tíz unokája és egy dédunokája teszi örömtelivé napjait.

Hódi Attiláné Veszelyovszki Veronika tanár

Szegeden született. 1965-ben szerzett általános iskolai tanári diplomát a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – fizika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakán. „Örömmel jöttem ifjúságom színhelyére, erre a kedves diplomaosztó ünnepségre. Jó találkozni a régi ismerősökkel. Meghallgatni egymás örömeit, problémáit, megemlékezni elhunyt társainkról. Szerettem a pályámat, iskoláimat, tanítványaimat. Mostanában boldogan megyek osztálytalálkozókra (harminc-, harmincöt, ötvenéves). Jó látni, hogy felettük is eljár az idő. Ez így van rendjén. Ha újrakezdeném, akkor is tanár lennék” – vallja pályafutásáról.

Dr. Janowszky Sándor tanító, tanár, pedagógia szakos előadó

A Szegedi Tanítóképző Intézetben 1965-ben végzett. A JATE-n pedagógia szakos előadói végzettséget szerzett 1977-ben, illetve egyetemi doktorátust summa cum laude minősítéssel 1984-ben. A JGYTF-en 1995-ben végezte el a közoktatási vezető szakot. Tanulmányait követően, 1965 óta tanító, tanár, iskolaigazgató-helyettes, majd ÁMK-igazgató. 1985-től oktató, főiskolai docens a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 56 tanulmány, valamint a *Közoktatási vezetők az iskolarendszerről* és a *Gondolataim Könyve* kötetek szerzője. A fiatalok oktatásának, nevelésének szentelte életét. Igyekezett szeretettel és empátiával végezni tanítói, tanári tevékenységét és igazgatói munkáját, majd 1985-től felsőoktatási tevékenységét. Főként oktatásmérettel, nevelésmérettel és nevelésfilozófiával, valamint a közoktatási vezetők képzésével foglalkozott. Munkáját több szakmai és állami kitüntetéssel ismerték el. „Mindezek mellett tanítványaim és kollégáim elismerései, szeretetük volt számomra munkám legszebb, legmaradandóbb emléke. Nagyszerű érzés, hogy az 1965-ben megszüntetett Szegedi Tanítóképző Intézetet követően dr. Békési Imre, dr. Varga István és dr. Gácsér József segítségével újjászületett a tanítóképzésünk 2005-ben, melynek intézetigazgatója voltam nyugdíjazásomig” – vallja.

Juhász Lászlóné Varga Ildikó tanító

1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Kövegyen, Magyarcsanakon és Csanádpalotán tanított a helyi általános iskolákban. Csanádpalotán 1970-től 2002-ig, nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Feladata volt az alsó tagozatos munkaközösség vezetése is. Munkája során fontos volt számára a barátságos tanulói csoportok kialakítása. Hangsúlyt fektetett az állami gondoskodásban lévő, valamint a hátrányos helyzetű tanulók felzárkóztatására. A jó képességű gyerekeket külön feladatokkal igyekezett segíteni. Elengedhetetlennek tartotta a szülőkkel való jó kapcsolat fenntartását. Munkáját szívesen és örömmel végezte, elismerésként *Miniszteri Dicséretben* is részesült. 2002-ben ment nyugdíjba.

Kissné Tóth Gabriella tanár

Békésen született. A Szegedi Tanárképző Főiskola biológia-földrajz-rajz szakán végzett 1965-ben. 1965 óta megszakítás nélkül tanított a Nagykőrösi Petőfi Sándor Általános Iskolában. Ifjúságvédelmi megbízottként is dolgozott, amelyhez kiváló eredménnyel tanfolyamot végzett. 1982-ben *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetést kapott. 1983-tól a város biológiai munkaközösségének vezetőjévé nevezték ki. 1986-ban kiválóan megfelelt minősítéssel megújította diplomáját biológia szakon a szegedi főiskolán. 1992-ben jeles eredménnyel végzett a Károli Gáspár Református Egyetem hitoktatói szakán, majd tanította a református hit és erkölcs tantervet. 1993-ban az Iparművészeti Főiskolán rajz szakját is megújította. Hetvenöt éves koráig tanított. 2012-ben a *Nagykőrösért Kitüntetett Címmel* ismerték el a lakóhelyén folytatott pedagógiai és flórakutatói munkáját. „Hálás szívvel köszönöm a főiskolának a kitűnő tanárképzést, amely életem végéig kenyeret és társadalmi elismertséget adott” – vallja.

Kitajka Béláné Sztrehovszky Edit tanító

Szarvason született, általános és középiskolai tanulmányait is itt végezte. 1962-ben érettségizett, ugyanebben az évben felvételt nyert Szegedre, a Tanítóképző Intézetbe. 1965-ben szerezte meg az oklevelet. A féléves szakmai gyakorlatot Orosházán kezdte meg, majd

népgazdasági érdekből Körösladányba helyezték képesítés nélküli nevelőnek. Diplomaszerezés után itt folytatta a munkát, majd pár hónapra Csabacsúdra, innen pedig Békésszentandrásra került. Ez idő alatt munkaközösség-vezető is volt, és több éven át mentorálta a szarvasi Óvónőképző Intézet tanítószakos hallgatóit. Később felkérték járási szakfelügyelőnek, s mivel akkor kicsik voltak a gyermekei, ezt a feladatot nem vállalta el. Nyugdíjba vonulását követően *Békésszentandrás Kiváló Pedagógusa díjban* részesült, és 2006-ban ugyanitt fejezte be tanítói pályafutását.

Kormos Károlyné Juhász Erzsébet tanár

Érettségi után került a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika – fizika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakára. A főiskola elvégzése után az első évet Mezőkovácsházán kezdte. Egy év után a fővárosba került, a IX. kerületbe. Iskolája az akkor épülő József Attila-lakótelepen volt, és az is maradt 1966-tól 2005-ig. Nagyon szeretett itt – gyerekeket, szülőket, a tantárgyait. Volt igazgatóhelyettes, csapatvezető, szakszervezeti titkár. Rengeteg plusz képzést végzett, táboroztatott, diplomamegújítón is átesett. Megérhette azt a szépséget, hogy tanítványai gyermekeit is taníthatta. 2005-ben véglegesen elment nyugdíjba. Van egy szolgálati emlékérmé és néhány kiváló munkáért kapott oklevele. A nyugdíjas évek alatt korrepetálást vállal, érettségire készíti fel ismerősei, tanítványai gyermekeit szívességből, szeretetből. „Nem bántam meg soha a pályaválasztásomat, igaz, hogy gyógyszerésznek indultam, de édesanyám és általános iskolai igazgatóm véleménye az volt, hogy pedagógusnak teremődtem. Igazuk volt, belátom” – vallja.

Lauritz Miklósné Dombai Márta tanító

1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Főiskolán. Első munkahelyén, a Szolnok melletti Tószegen alsó tagozatos tanítóként dolgozott 1974-ig. 1974-től 1976-ig a Szolnoki Versey Ferenc Megyei Könyvtárban gyermekkönyvtárosként, majd 1976-tól 2003-ig, nyugdíjba vonulásáig a Pálffy János Műszeripari és Vegyipari Szakközépiskolában pedagógus státuszban, függetlenített iskolai könyvtárosként folytatta pályafutását. Közben levelező tagozaton elvégezte a Debreceni Tanítóképző Főiskola

népművelő-könyvtáros szakát. Pedagógiai és szakmai ismeretei lehetővé tették, hogy évtizedeken át méltón szolgálhassa az iskolai oktatást, segítse az intézményben folyó pedagógiai munkát, felkeltse, fejlessze és segítse a tanulók művelődés iránti igényét. Munkája elismeréseként megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*. Iskolája tantestületétől *Pro Schola-díjban*, diákjaitól pedig *Diákközösségek segítéséért oklevélben* részesült.

Maczelka Istvánné Szőke Eszter tanító

A Szegedi Tanítóképző Intézetben 1965-ben végzett. Ez év augusztus 1-től kezdte pedagógusi pályáját egyetlen munkahelyén, a Mindszenti Központi Általános Iskolában. Többnyire a magyar nyelv és irodalmat tanította tantárgycsoportos oktatásban. Szakmai továbbképzések után szívesen alkalmazta az új módszereket: pl. Zsolnai-módszer, iskolaotthonos tanítás bevezetése. Rendszeresen fogadott főiskolai hallgatókat tanítási gyakorlatra. Évekig a Szülői Munkaközösség összekötő tanára volt, sok gyermek- és családi program szervezésében vett részt. Munkája elismeréseként *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel és *Pedagógus Szolgálati Emlékérmével* jutalmazták. Nyugdíjazása után még több évig visszahívták iskolájába, így pedagógusi pályája 2005-ben, negyvennégy év után ért véget.

Molnár Béláné Buri Mária tanár

A csongrádi Batsányi János Gimnáziumban érettségizett 1958-ban. Ezután a tanári oklevél megszerzéséig képesítés nélküli nevelőként dolgozott. Az 1958/59-es tanévben a békés megyei Mezőgyán községben, majd 1959-től nyugdíjazásáig Baks községben dolgozott általános iskolai tanárként. Tanári oklevélét magyar-országi szakon 1965-ben szerezte meg. 1959-ben házasságot kötött, férje szintén pedagógus. Két leánygyermekük született, ma már mindkettő pedagógus. Pályája során többször kapott jutalmat, majd 1981-ben *Miniszteri Dicséret* kitüntetést vehetett át. Pályafutása során magyar nyelv és irodalmat, valamint orosz nyelvet tanított. 1995-ben, harminchéti évi szolgálat után ment nyugdíjba. 2011-ben Szegedre költözött. 2018 óta a Csongrád városi Aranysziget Otthon lakója.

Nagy-Rébék Ferencné Lengyel Anikó tanító

1965-ben vette át diplomáját a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1965-től 1974-ig összevont tanyai iskolákban tanított Külsőerzsébeten és Batidán. Ezen évek alatt a tanítás mellett feladata volt a képesítés nélküli jelöltek felkészítése. 1974-től 2002-ig a Hódmezővásárhelyi Kertvárosi Általános Iskolában folytatta tanítói munkáját. Iskolai, városi munkaközösség-vezetőnek választották. Több pályakezdő nála töltötte tanítási gyakorlatát. A nevelőtestületet a türelem, a gyermekszeretet, a következetesség jellemezte. Jó volt számára ebben az iskolában tanítani. Munkáját 1977-ben *Az Oktatásügy Kiváló Dolgozója*, 1986-ban *Kiváló Úttörővezető*, 1987-ben *Kiváló Pedagógus*, 1998-ban *Hódmezővásárhely nevelésügyének szolgálatáért* kitüntetésekkel ismerték el. „Kívánom, hogy az a szellemi örökség, melyben tanulóként részesültem, legyen továbbra is a tanítóképzés alapja” – vallja.

Nagyné Dezső Zsuzsanna tanító

Diplomája megszerzése után tíz évig dolgozott Hódmezővásárhelyen, a Dózsa György Általános Iskolában. 1974-től az újonnan épült Hódmezővásárhelyi Kertvárosi Általános Iskola tanítója lett, ahol tíz évig igazgatóhelyettes is volt. A tanítás mellett szívesen vállalt szakszervezeti munkát: a Pedagógus Szakszervezet Városi Bizottságban mint kulturális felelős tevékenykedett. Tagja volt a Pedagógus Szakszervezet Megyei Bizottságának is. A szakmai továbbképzéseken folyamatosan részt vett. Szerette kipróbálni az új módszereket, emellett szívesen vezetett szakköröket. Sok éven át volt zsűritag tanulmányi versenyeken és kulturális bemutatókon. Munkáját több alkalommal elismerték, jutalmazták. *Miniszteri Dicséretben*, *Kiváló Munkáért* kitüntetésben részesült. 2004-ben *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott. Örömmel tölti el, hogy fia, aki ösztöndíjasként tanulhatott egy philadelphiai egyetemen, itthon talált munkát.

Dr. Némedi Lászlóné Szőke Éva Ildikó tanár

Tanári pályáját 1965-ben szülővárosában, Szentesen kezdte a Damjanich utcai Általános Iskolában. Mindhárom szakját (matematika-fizika-testnevelés) tanította, és osztályfőnöki megbízást is kapott. 1972-ben a Mindszenti Dózsa-telepi iskolában folytatta munkáját. Itt már csak matematikát és testnevelést tanított. 1976-ban meghívták a szentesi Horváth Mihály Gimnáziumba, ahol volt oktatója igazgatóként testnevelő tanárnak nevezte ki. Az akkor induló testnevelés és sportszervezési ismeretek fakultáció létrehozásával és vezetésével, valamint az irodalom-dráma osztályok speciális testnevelési óráinak (mozgástechnika, színpadi mozgás) felépítésével bízták meg. Az itt eltöltött húsz év sok nehézséget és sok örömet is tartogatott számára. „Pályám során említésre méltó kitüntetést nem kaptam. Mindvégig igyekeztem saját értékrendem szerint élni és azt átadni. Tanári pályámat és annak szépségeit szüleimnek, tanáraimnak és tanítványaimnak köszönhetem. Illesse ezért tisztelet őket. Mások sokszor külsőségekben mérik önmagukat, én magam a fenti hiteles emberek jóváhagyó tekintetét érzem és tartom a legnagyobb elismerésnek” – vallja.

Nyikos Imréné Szentjobbi Lujza tanár

A diploma megszerzése után, 1965-től 1969-ig a Sárbogárdi Hámán Kató Középiszkolai Kollégiumban lett nevelőtanár, közben óraadó tanár 1967-től 1969-ig a Sárbogárdi Gimnáziumban. 1969-től 2000-ig az Ercsi Eötvös József Általános Iskolában matematika-fizika szakos tanár lett, közben 1978-tól 1991-ig igazgatóhelyettesi feladatokat látott el. 1996-tól 2000-ig nyugdíjasként továbbra is tanárként dolgozott. Mindvégig vezetett matematika szakkört és a Kis Matematikusok Baráti Körét. 1983-ban *Miniszteri Dicsérettel* jutalmazták, 1998-ban a Minisztertanácstól *Kiváló Munkáért* elismerést kapott. 1994-ben a helyi önkormányzattól a huszonöt éves törzsgárda kitüntetésben részesült, majd 1995-ben a harmincéves tanári pályán teljesített munkájáért díszoklevél elismerésben.

Oláh Sándor tanár

Szegeden született. A Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-testnevelés szakán végzett 1965-ben. Negyven év szolgálat, két munkahely fűződik a nevéhez. Kétszer két intézményi összevonás és az ebből adódó személyi és tárgyi feltételek megteremtése, a jó munkahelyi és szülői légkör kialakítása töltötte ki hétköznapjait. Ennek elismerése, hogy diákjai rendszeresen meghívják a nem csak ötvenéves találkozókra. Saját általános és középiskolai találkozójukat napjainkban is évente megtartják. Pályája során két komolyabb elismerést kapott: *Miniszteri Dicséret*, valamint *Honvédelmi Miniszteri elismerés* (bronzplakett és oklevél) a katonai pályára irányításban végzett munkájáért. „A legnagyobb kitüntetésnek egy ismeretlen pedagógus által küldött szolgálati emlékérmét tartok, mely mellékleteként elismerte munkámat. Azóta is ezt tartom a legértékesebbnek. Így, ismeretlenül is nagyon hálás vagyok neki” – vallja.

Osznovics Antalné Berár Ilona tanító

Magyarcsanádon született. 1965-ben szerzett diplomát a Szegedi Tanítóképző Intézetben. A Bajai Tanítóképző Főiskolán matematika szakmai képzésen, a Csongrád Megyei Pedagógiai Intézetben pedig környezeti nevelés és tantervfejlesztő képzésen vett részt. A Röszei Általános Iskolában tanított, kollégáit munkaközösség-vezetőként segítette. A kerettantervek környezetvédelmi mellékletének kidolgozása tárgyú szakértői publikációs munkában vett részt. Nagy figyelmet fordított a közvetlen lakóhelye természeti értékeinek megismerésére, megismertetésére és az értékek védelmére. Munkája elismeréseként 1981-ben *Miniszteri dicséretben* részesült, 1986-ban *Kiváló Úttörővezető*, 2000-ben *Röszei Általános Iskola Kiváló dolgozója*, 2008-ban a *Környezeti Nevelésért Díjjal* jutalmazták.

Patyi Zoltán tanító

1965-ben szerzett általános iskolai tanítói oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Szakgyakorlatát a Békéscsaba Fáspuszta Általános Iskola és Nevelőotthonban töltötte. Az oklevél megszerzése után ide került tanítani, illetve nevelői munkát végezni. Énekkel kétszer nyert Aranyoklevelet. 1979-ben feleségével együtt átkerült Gyulára, a Remetei Nevelőotthonba.

1992-től a TEGYESZ lakóotthonainak lett a szakmai vezetője, majd 2000-től hivatásos gyám, amihez megszerezte a megfelelő végzettséget. Ezt a munkát végezte 2005-ig, nyugdíjba vonulásáig. „Eredménynek azt tartom, hogy még most is tartjuk sok volt növendékünkkel a kapcsolatot, akik bemutatják gyermekeiket, képeket küldenek unokáikról. Szerintem életünknek, munkánkhoz ez az egyik legnagyobb sikere. A másik, hogy saját három gyermekünk is sikeres, több egyetemi végzettséggel, tudományos fokozattal. A legnagyobb öröm a hét unoka, akik közül hat egyetemet végzett, illetve végez. Ilyenkor érzem, hogy sikeresek voltunk, és boldog vagyok, hogy ezt korban megértem” – vallja.

Patyi Zoltánné Harmati Ilona tanító

1965-ben szerzett oklevelet a Szegedi Tanítóképző Intézetben. 1964. szeptember 6-tól gyakorló félévét Körösújfalui Általános Iskolájában töltötte. 1965 júliusától 2000 márciusáig a gyermekvédelemben dolgozott. Tizenkét évig a Békéscsaba Fáspuszta Általános Iskola és Nevelőotthonban, mint tanító, majd 1977-től a Gyulához tartozó Remetei Nevelőotthonban, mint főhivatású nevelő. Munkája során sok szomorúsággal, nehézséggel, olykor tragédiával szembesült. Annál szebben, erősebben értékelhetők az elért eredmények, annál meghatóbb a növendékekből áradó szeretet. Amikor lehetősége adódott, képezte magát. 1976-ban *Megyei Tanács Elnöki*, 1983-ban *Miniszteri Dicséretben* részesült. „Boldog, szép életem van. Férfjammal a nehéz sorsú gyermekekkel foglalkoztunk, szerettük őket, hittünk bennük. Sok erőt, örömet, szeretetet ad három felnőtt gyermekünk, hét unokánk. Legyen még erőnk, egészségünk, hogy még sokáig szerethessük mi is őket!” – vallja.

Dr. Perényi Lászlóné Lehotai Erzsébet tanár

Biológia – földrajz – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakos tanári oklevele 1965. évi kézhezvételét követően 2005. évi nyugdíjazásáig pedagógusként dolgozott. Így vall pályájáról: „Köszönöm főiskolai tanárainknak, szakvezetőimnek, hogy közös munkánk során példájukkal nyitogatták értelmünket, szívünket, lelkünket, hogy alkalmasak legyünk »fáklyaként« élni. Örömmel gondolok vissza a pedagóguspályán eltöltött évekre, a tantestületekre,

amelyeknek tagja lehettem, ahol együtt tudtunk dolgozni a ránk bízott gyermekekért. A nyugdíjas évek során a nehézségek, a napi gondok elhalványultak. A sok tapasztalat birtokában – ha lehetne – újra kezdeném, hiszen: »Látom ma is szemükben a fényt / S nem tudom bennük – (...) / felvillanok-e olykor – fáklyaként?« (Kónya Lajos: Fáklyaként c. verséből).”

Dr. Pető Zoltánné Kővári Magdolna tanító

A Szegedi Tanítóképző Intézetben 1962-ben kezdte meg tanulmányait tanító szakon, amit 1965-ben fejezett be jeles eredménnyel. A tanítói munkát Sándorfalván kezdte, majd Szegeden tanított. 1978-tól 1987-ig a Városi Tanács Művelődésügyi Osztálya felkérte a város tanulmányi felügyelői posztjára. Az ehhez szükséges végzettséget a Szegedi Tudományegyetem pedagógia szakán szerezte meg. Ezt a feladatot kilenc évig látta el, majd a Szegedi Zrínyi Ilona Általános Iskola igazgatóhelyettese lett. Nyugdíjazásáig, 2000-ig ebben a munkakörben dolgozott. Sokoldalú, érdekes munkát végzett az előjárói megelégedésére is. 1987-ben *Kiváló Munkáért* kitüntetéssel jutalmazták.

Péva Sándor tanító, tanár

Battonyán született. 1965-ben fejezte be tanulmányait a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Néhány tanéven keresztül Békés vármegye kisebb településeiben tanított, mint tanító, majd Szegeden a 600-as Ipari Szakmunkásképző Kollégiumában nevelőtanárként alkalmazták. Közben a Szegedi Tanárképző Főiskolán műszaki ismeretek szakos tanári diplomát szerzett. Közlekedéspedagógusként a Közlekedési Felügyelet adott számára munkát. 2001-ben nyugdíjba vonult. A Kulturált Közlekedésért Alapítvány *Ezüst Emlékérmét* adományozott számára a tanuló ifjúság közlekedési nevelése érdekében több mint két évtizeden keresztül kifejtett, kiemelkedő színvonalú munkájáért.

Regyep Jánosné Galambos Rózsa tanár

Matematika-kémia szakos tanári diplomáját a Szegedi Tanárképző Főiskolán szerezte 1965-ben. Pedagógiai pályafutását 1963. szeptember 1-jén kezdte Vácott, az Ilona utcai Általános Iskolában. 1964 szeptemberében a váci Petőfi Sándor

Általános Iskolába került, majd 1988. augusztus 16-tól nyugdíjazásáig a váci Juhász Gyula Általános Iskola tanára. Vác elismert matematika-tanára volt, matematika tagozatos osztályokat tanított, vezette a matematika munkaközösséget. Bemutató órákat tartott, a nívócsoportos matematikaoktatás egyik kidolgozója volt. Tanítványai eredményesen szerepeltek matematika versenyeken. Az önképzésre mindig nagy gondot fordított. Az iskola osztályfőnöki munkaközösségét is vezette. A tanulókkal, szülőkkel közvetlen viszonyt alakított ki. Tapasztalatait szívesen adta át a tanítási gyakorlatukat nála végző tanárképzős hallgatóknak is. Nevelő munkáját mindig áthatotta a gyermekek iránti szeretet, tanítványait lelkiismeretesen tanította, nevelte. Elismerései: *Dicsérő Oklevél, Miniszteri Dicséret, Arany János Pedagógiai Díj, Váci Katedra Díj.*

Rohács Lászlóné Kocsárdi Margit tanító

Szegeden született. 1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézetben jeles eredménnyel. Három év helyettesített Szeged város különböző iskoláiban, ahol sok jó tapasztalatot szerzett. Harminchat éven át a Zrínyi Ilona Általános Iskolában dolgozhatott kinevezésétől nyugdíjba vonulásáig, 1968-tól 2004-ig. Minden területen kipróbálhatta magát, alsós tanítóként, kisdobos- majd úttörővezetőként, művészeti tanárként. Munkája elismeréseként *Miniszteri Dicséretben* részesült. „Sok szeretetet adtam és kaptam tanítványaimtól, a szülőktől, munkatársaimtól. Boldogan és elégedetten tekintek vissza az elmúlt hatvan évre és az elért sikerekre, eredményekre” – vallja.

Sashegyi Tiborné Német Rózsa tanító

1965-ben jeles diplomával lépett ki a Szegedi Tanítóképző Intézetből. 1966-ban Szegeden, a Rókusi Általános Iskolában kapott tanítói állást, ezután áthelyezéssel a Tarján I. számú Általános Iskolában dolgozott. Később az Alsóvárosi Általános Iskolában volt alkalmazásban, majd az iskola Klebelsberg telepi Tagiskola vezetőjeként tevékenykedett. A tanítást, az iskola vezetését szeretettel, szakmai igényességgel és kollegiális emberséggel végezte. Elismerései: *Miniszteri Dicséret, Kiváló Munkáért Minisztertanácsi Dicséret, Klebelsberg Telepért Emlékérem.* „Ma is örömmel, hálaadással tölt el a negyven év emléke” – vallja.

Sándor Béláné Pálvölgyi Zsuzsanna tanító

A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Friss diplomásként egyetlen munkalehetősége a Forráskút Jerney-hegyi iskola volt. Pályakezdőként nem volt könnyű összevont 1–4. osztályt tanítani, de a nehézségek ellenére is szép éveket töltött ott. 1969-ben Deszkre került, ami azért volt jó, mert a tapasztalt kollégáktól el tudta lesni a tanítás fortélyait. 1974-től 1981-ig Kiszomboron tanított, ahol iskolaotthonos formában folyt az oktatás. Itt a nevelés került előtérbe, amelynek leghatékonyabb eszköze: a szeretet, a mosoly, a dicséret, a türelem, az empátia. Ez a „kulcs” a nehezen kezelhető gyerekekhez. 1981-ben sikerült Szegedre kerülnie a Felsővárosi Iskolába, ahol nyugdíjazásáig dolgozott. A legszebb feladatot kapta, ami ezen a pályán létezik: a kicsi óvodásokat írni, olvasni taníthatta. Fontos volt az eredményes módszer, lelkiismeretes, alapos felkészülés, mert az alsó tagozat a biztos alap a további tudáshoz.

Dr. Szabó Józsefné Horváth Éva tanító

Az Orosházi Táncsics Mihály Gimnáziumban érettségizett 1962-ben. Ez évben felvették a Szegedi Tanítóképző Intézetbe, amely a beilleszkedési év után megszűnt. Szerencsére a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola tanítóképző „szakán” folytathatta tanulmányait. 1965-ben itt kapott diplomát, az okmányon bajai pecséttel. Néhány szegedi iskolában tanított kezdőként. Az 1969/70-es tanévben az 1. sz. Gyakorló Általános Iskolába került helyettesítő státuszba, de már 1970-ben a 2. sz. Gyakorló Általános Iskolába ki is nevezték. Ez a két iskola lett váltva, illetve összevonva a munkahelye nyugdíjazásáig. Mindvégig osztálytanító maradt, vezető pedagógusként, majd szakvezető tanító minősítésben. Ez alig negyvenegy év az életéből. Munkája elismeréséül 1996-ban *Pro Juventute Emlékplakettel*, 2006-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékéremmel* jutalmazták. „Szakmai tudásom igazi elismerése az volt, amikor utolsó aktív éveimben hivatásomat taníthattam leendő tanítóknak” – vallja.

Szalai Attiláné Jávor Mária tanító

A Szegedi Tanítóképző Intézetben végzett 1965-ben. Ettől az évtől kezdve nyugdíjazásáig a Tiszaszigeti Általános Iskolában, mint napköziotthon-vezető dolgozott. Szakmailag folyamatosan képezte magát. Elvégezte a Lovász Gabriella- és a Zsolnai-programot. A helyi napközis munkaközösség és területi munkaközösség vezetésével bízták meg. A szülői munkaközösség összekötő tanáraként számos gyermek- és családi programot szervezett. 1987-ben *Kiváló Munkáért* miniszteri kitüntetésben részesült. Diplomamegújító képzésen vett részt, mely vizsgadolgozat megvédésével zárult. Gyermekvédelmi megbízottként több alkalommal elismerték munkáját. 1996. augusztus 31-én ment nyugdíjba, harmincnégy év szolgálati idő után.

Tóth Zoltánné Emhő Mária tanító

Általános iskolai és gimnáziumi tanulmányai után, 1960-ban képesítés nélküli pedagógusként kezdett dolgozni a lőkösházi általános iskolában. 1962 és 1965 között elvégezte a tanító szakot a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola levelező tagozatán. Nagy szeretettel oktatta, nevelte a rá bízott gyermekeket. Huszonöt évig volt az alsó tagozatos munkaközösség vezetője. Aktívan részt vett a pedagógus szakszervezeti munkában. 1970-ben kötött házasságot Tóth Zoltánnal, két gyermekük született. 2000-ben ment nyugdíjba. Lőkösháza község kulturális és közösségi életében a mai napig aktívan részt vesz, korosztályának különböző programokat szervez. Jelenleg is tartja a kapcsolatot az iskolájával, részt vesz a rendezvényeiken.

Turai Gézánné Nagy Katalin tanító

1965-ben végzett a Szegedi Tanítóképző Intézet nappali tagozatán. Pályakezdőként évente változtak a munkahelyei. Szeged környéki falvakban és Szegeden is szerződéses munkái voltak. A szegedi Béketelepi Általános Iskolában kapott kinevezett állást, ahol harminc évig, nyugdíjazásáig tanította a legkisebbeket. Nem volt könnyű feladat, de az óvodával, a szülőkkel való jó kapcsolat segítette a munkáját. Többféle módszerrel, differenciáltan tudott foglalkozni a tanulókkal. Több évig volt munkaközösség-vezető, szakvezető, és tartott városi bemutató órákat is. Végzős hallgatókat készített fel pályájukra. Munkája elismeréseként *Miniszteri*

Dicséretben, Kiváló Munkáért és Kiváló Úttörő-vezető kitüntetésben részesült. 1999-ben Pedagógus Szolgálati Emlékérmét kapott.

Varga Béláné Frank Judit tanár

1965-ben diplomázott a Szegedi Tanárképző Főiskola matematika-fizika-testnevelés szakán. 1965. augusztus 1-től a JATE Ságvári Endre Gyakorló Gimnáziumban testnevelő tanári kinevezést kapott. 2005. augusztus 1-jével innen ment nyugdíjba. Az aktív tanári pályán töltött negyven év szakmai és közösségi munka elismerésénél többre értékeli, hogy negyvennél több tanítványa választotta a testnevelő tanári hivatást – többen közülük a jövő testnevelőinek képzésében vesznek részt –, s döntő többségük a pedagóguspályán maradt. Közvetlen kollégájával megszervezte – az országban azóta is egyedüliként – az öt osztályt érintő teljes 10. évfolyam részvételével a minden tanévi iskolai sítábort, mely azóta is a gimnázium oktatási-nevelési programjának része. Több mint négy évtizede – jelenleg is – vezet szép korú hölgyeknek karbantartó és kondicionáló tornát, mely a fizikai és mentális közérzetüket javítja.

Varju Péter tanító, tanár

Tanítói munkája kezdetén Bucsa, Szeghalom, Tiszatenyő és Kisújszállás voltak állomáshelyei. Kisújszálláson átnyergelt a testnevelés szakra, amit Szegeden végzett levelező tagozaton. Volt hozzá alapja: futballozott és atletizált. A testnevelés szakkal eredményesen dolgozott tanulóival: tizenhárom megyei bajnoki címet nyertek, ötször csapattal és nyolc egyéni atlétikai versenyszámban. Országos versenyen egy második, egy negyedik és egy hatodik helyezésük is volt. Kölyökolimpián Balatonfűzfőn országos ötödik helyezést értek el. Tíz nyáron át egy-egy hónapot gyermeküdültetésben dolgozott. Úszásoktatói képzettségét jól tudta hasznosítani a Balatonnál is. A városi futballszakosztálynál ifjúsági és serdülőedző volt, majd az iskola futballját karolta fel, Góliát foci néven. Eljutottak Budapestre, a Puskás kupára is, ahol Puskás Ferenc személyesen adta át életrajzi könyvét. A városban megszervezte a kábeltévé beszerelését, üzemeltetését. Harminc évig lakásszövetkezeti elnökként is tevékenykedett. Kitüntetései: *Társadalmi Munkáért bronz fokozat*, *Kisújszállás Város Sportjáért díj*.

Vas Lászlóné Tihanyi Katalin tanító

Az oklevél kézhezvétele után 1965. augusztus 1-jével a Pusztamérgesi Általános Iskolában kezdte meg szolgálatát. Negyven éven át saját faluja általános iskolájának volt tanítója. 1–4. osztályokban végezte oktató-nevelő munkáját. Tanított a felső tagozatban és a napköziotthonban is 1965-től 2005-ig. Körzetében (Bordány, Forráskút, Öttömös, Pusztamérges, Ruzsa, Üllés) az 1–4. osztályos szakmai munkaközösség vezetője volt hat éven át. Az általános iskolában bevezetésre kerülő számítógépes tanítás úttörőjeként programokat állított össze. A szakmai felügyelet segítségével a Szegedi Pedagógiai Intézet oktatófilmeket készített az anyanyelvi és matematika óráiról. 1975-től iskolájában szakszervezeti titkárként igyekezett pedagógus kollégái és a technikai dolgozók anyagi és erkölcsi megbecsülését segíteni nyugdíjazásáig. 2000-ben vonult nyugállományba, de 2005-ig tanított.

Vas Sándorné Pataki Anikó tanító

Az oklevél kézhezvétele után, 1965. augusztus 1-jével Szirákon kezdte meg szolgálatát. Oktató-nevelő munkáját 1–4. osztályokban végezte. 1970-ben pályázat útján került Pusztamérgesre, 1–8. osztályos napközis csoport élére. Az általános iskolában bevezetésre kerülő számítógépes tanításhoz programok összeállításában vett részt. 1975-től az 1–4. osztályos tanítók csoportjában kapott kinevezést, ahol 2000-ig dolgozott. 2000-től mint nyugdíjas ismét napközis nevelő lett. Munkája során tánccsoportot vezetett, seregszemlék, sportversenyek felkészítő tanára volt. Tevékenyen részt vett a szakszervezeti munkában is. Számos kitüntetést kapott az úttörővezetői tevékenysége elismeréseként. *Oktatási Miniszteri Dicséretben* részesült, a *Pedagógusok Szakszervezete Eötvös József Emlékéremmel* jutalmazta.

Vichnálné Szentgyörgyi Zsuzsanna tanító

1965-ben szerezte oklevelét a Szegedi Tanítóképző Intézetben. Pályáját egy gábortelepi, részben osztott iskolában kezdte, négy év után Kötegyánban folytatta. 1975-től a békéscsabai 10. számú Általános Iskolában, 1979-től a békéscsabai József Attila Általános Iskolában tanított. 1987-től a Békéscsabai Tanítóképző Főiskola szakvezetője volt 2000. évi nyugdíjba

vonulásáig. „Legtöbbször elsősöket tanítottam. Mindig elámultam attól, ahogyan megtanultak írni-olvasni. Boldog vagyok, hogy részese lehettem ennek a csodának! Szerettem a 6–10 éves korosztályt. Szerencsés embernek vallhatom magam, mert az volt a hivatásom, ami a hobbim: a tanítás” – vallja.

Waldmann Józsefné Balázs Magdolna tanító

1962-ben érettségizett a békéscsabai Rózsa Ferenc Gimnáziumban. Utána a Szegedi Tanítóképző Intézetbe került, ahol 1965-ben végzett. Pályájára, emberségére, gyermekszerepére nagy hatással volt az ott eltöltött három év. A tanárok, a légkör, a kollégiumi évek mind meghatározó élmények voltak számára. 1965-től két évig Hódmezővásárhelyen, majd Tápén tanított, ezt követően, 1975-től a szegedi Művelődésügyi Osztályon főelőadóként dolgozott. 1981-től huszonhárom évet tanított szeretett iskolájában, a szegedi Madách Imre Általános Iskolában. 1981-től 2004-ig dolgozott itt, ez volt egyben az utolsó munkahelye is. 2005. január 1. óta nyugdíjas, tele a szép pálya élményeivel, tapasztalataival. *Kiváló Munkáért* kitüntetést 1986-ban, *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* 2004-ben kapott.

Dr. Wébel Dezső tanító, tanár

Az általános és középiskolát Makón, a tanítóképző intézetet és a tanárképző főiskolát Szegeden, az egyetemet Budapesten végezte. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen doktorált

pedagógiából. Huszonnégy évet tanult, hogy több mint négy évtizedet taníthasson. Tanított tanyán, kis falun, kis- és nagyvárosokban az alsó és felső tagozaton, középiskolában és főiskolán. A tanítói, tanári beosztások után általános majd középiskolai igazgatói, főiskolai főigazgató-helyettesi beosztásokban dolgozott, tanított. A pedagógiai munkája mellett életét meghatározta a közművelődésben, a pedagógiai kutatásban vállalt szerep, a család. Munkája elismeréseként átvehette több elismerés mellett a *TIT Aranykoszorús Emlékplakettjét* (2000), a *Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet* (2000) és a *Magyar Köztársaság Bronz Érdemkeresztjét* (2003).

Zentai Nándorné Varjú Margit tanító, tanár

Érettségi után a Szegedi Tanítóképző Intézetben folytatta tanulmányait. A harmadik év első félévében pedagógushiány miatt Ecsefalván tanított. A diploma megszerzése után Füzesgyarmaton kezdte pályafutását. Közben 1969-ben diplomát szerzett a Szegedi Tanárképző Főiskola rajz szakán. Férjhezmenetele után az Ásotthalom-Irodasori Általános Iskolába helyezték, majd első gyermeke születését követően Szegeden, a Gutenberg Utcai Általános Iskolában tizenegy évig tanított. Négy évig igazgatóhelyettes, fél évig megbízott igazgató volt. 1989-ben *Kiváló Munkáért* minisztériumi kitüntetésben részesült. Az igazgatói állást nem nyerte el, így elfogadta a Béke Utcai Általános Iskola meghívását. Pályafutását hatvanöt éves korában itt fejezte be.

ARANY

Balázné Katona Ida tanár

1975-ben szerezte matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos általános iskolai tanári diplomáját a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Hódmezővásárhelyen a Ságvári Endre Általános Iskolában (később Központi, majd József Attila Általános Iskola és Központi Tagozat) helyezkedett el. Mindkét szaktárgyát tanította, és osztályfőnök, majd igazgatóhelyettes is lett. 1991-ben addigi munkájáért *Miniszteri Dicséretben* részesült. 2002 és 2007 között a hódmezővásárhelyi Klauzál

Utcai Általános Iskolában folytatta a tanítást. 2007 és 2012 között a prémium években iskolabuszon kísérte a tanulókat. 2012-től 2016-ig korhatár előtti ellátásban részesült, majd nyugdíjba vonult. Számítógéppel-használó szakképzést szerzett, így informatikát is tanított. A gyermekek fejlődését felzárkóztatással és tehetséggondozással segítette elő. Több városi és megyei tanulmányi versenyen értek el tanítványai 1–3. helyezést. „A tanítással, neveléssel eltöltött éveim alatt mindig arra törekedtem, hogy a gyermekek szívesen kapcsolódjanak be a munkába, akár matematika, akár technika,

akár informatika legyen a téma, ne szorongjanak a tantárgytól” – így összegzi munkája eredményeit.

Bábosik Ottília Mária tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán végzett 1975-ben. „Első munkahelyem Szegeden, a Siketek Általános Iskolája és Nevelőotthona volt, ahol azonnal éreztem, hogy a gyógypedagógia az én utam. A Bárczi Gusztáv Gyógypedagógiai Főiskolán elvégeztem először a szurdopedagógia, majd a logopédia szakot. 1985-től a mai napig főállású logopédusként dolgozom. A sportnak azért nem fordítottam teljesen hátat, 1997-ben néhány csoporttársam (Bagi Márta, Kertész Sarolta, Kis Éva és Mészáros Csaba évfolyamtársam) közreműködésével megalapítottam a Szegedi Korcsolyázó Egyesületet, mely a mai napig a short track sport egyik legjelentősebb vidéki utánpótlásbázisa. Nagyon büszke vagyok a földrajz-testnevelés szakos diplomámra, mert ennek köszönhetően értem el azt, ahol ma tartok” – vallja pályafutásáról.

Balog Józsefné Németh Erzsébet tanár

1975-ben matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakon szerzett diplomát a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. Első munkahelye a Szandaszőlősi Általános Iskola volt. 1981-ben Szeghalomra, a Tildy Zoltán (akkor még Vígh Matild) Általános Iskolába került, ahol tanított, majd az iskola igazgatója is volt. 1995-től Fóton, a Károlyi István Gyermekközpont Általános Iskolájában (összevonás után: Fáy András Általános Iskola) tagintézmény-vezető is volt egy ciklusban, és tanított nyugdíjazásáig. Pályafutása során mindkét szakját és informatikát oktatott, szakköröket, felzárkóztató foglalkozásokat tartott, osztályfőnöki és szakmai munkaközösség-vezető volt. Kiemelt figyelmet fordított a hátrányos helyzetű és SNI-s tanulók oktatására, felzárkóztatására is. Fontosnak tartotta a közösség formálását, a rá bízott tanulók nevelését. Táboroztatott, kirándulásokat, kulturális programokat, vetélkedőket szervezett. Közoktatás-vezetői szakot végzett, OKJ-s felsőfokú programozói végzettséget szerzett. Munkája elismeréseként a *MUSZ Dicsérő Oklevelét*, a *Művelődési Minisztérium Dicsérő Oklevelét* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét* kapott.

Barna Antal tanár

Így vall pályafutásáról: „Köszönettel tartozom a szegedi főiskolának, hogy 1971-ben elkezdhettem felsőfokú tanulmányaimat. Itt szereztem magyar-történelem szakos tanári alapdiplomát, melyre építve az ország másik három egyetemén kaptam újabb okleveleket. Közel negyvenöt évig dolgoztam az általános iskolától a főiskoláig bezárólag, több feladatot ellátva. Voltam szaktanár, óraadó tanár, osztályfőnök, oktatásirányító, gimnáziumi igazgatóhelyettes, érettségi elnök, érettségiztető és felvételiztető tanár, országos szakmai versenyek felkészítője Jász-Nagykun-Szolnok vármegyében. Példamutatással, aktív közéleti tevékenységgel, véleménynyilvánítással figyeltem, végeztem, segítettem a közoktatás aktuális feladatait és változásait. Tanítványaim, kollégáim emlékezte, életútja igazolhatja törekvéseimet.”

Bella Rózsa tanár

Iskoláit Endrődön, Orosházán, Szegeden és Pilisborosjenőn végezte. 1975-től biológia-rajz szakos tanárként dolgozott Békésszentandrás-on. 1985-től Kecskeméten, a Molnár Erik (ma: Arany János) Általános Iskolában biológiát és rajzot tanított. 1987-től Kecskeméten, a Bányai Júlia Gimnáziumban tanított rajz és vizuális művészetek tantárgyat 2009-ig, nyugdíjba vonulásáig. Könyvillusztrációi jelentek meg az Endrődi Füzetekben, jubileumi évkönyvekben és más kötetekben. Tagja a Magyar Alkotóművészek Országos Egyesületének és a Kecskeméti Képzőművészek Közösségének. *Pilinszky János Alapítvány-díjban*, *Gyomaendrődért Plakett és Oklevélben* részesült. Több alkalommal kapott kiemelkedő pedagógiai munkájáért elismerést Kecskemét Megyei Jogú Várostól. Átvehette a *Szent György Népfőiskola Oklevelét* (2017), a *Primus Inter Pares-díjat* (2018), a *Bozsó János Alapítvány-díjat* (2019). A Kecskeméti Települési Értéktár kulturális örökség szakterület szerinti kategóriában a települési értéktárba emelték a munkásságát 2021-ben. *Gyomaendrőd Díszpolgára* kitüntetést kapott 2023-ban, valamint a *Magyar Ezüst Érdemkereszt polgári tagozat* kitüntetést 2024-ben.

Bélley Ferencné Molnár Margit tanár

1975 és 1985 között Mezőtúron, a 3. számú Rákóczi úti Általános Iskolában tanított magyar-orosz szakos tanárként. 1985. augusztus 1-től áthelyezéssel a DATE Mezőgazdasági Gépészeti Főiskolai Kar (Mezőtúr) Idegennyelvi Lektorátusára került nyelvtanári státuszba. Orosz gépészeti szaknyelvet tanított nappali tagozatos, magyar nyelvet külföldi hallgatóknak, kapcsolattartóként dolgozott az akkori szovjet partnerintézményeknél (Harkiv, Tallinn), esetenként tolmácsolt. 1988-ban lektorátusvezetői megbízást kapott. 1990-ben orosz nyelv és irodalom szakos középiskolai végzettséget szerzett a JATE BTK-n, ezzel párhuzamosan kinevezést kapott a főiskola idegennyelvi lektorátusának vezetésére. Ezt a pozíciót nyugdíjba vonulásáig betöltötte. A rendszerváltás után, miután nyelvvizsgához kötött lett a diploma megszerzése, vezetésével vizsgahelyként akkreditáltatták a lektorátust (Rigó utca, Budapest; GATE Zöld Út Nyelvvizsgaközpont, Gödöllő). 2010-ben megszűnt Mezőtúron a felsőoktatás. A nyelvvizsgáztatás székhelye a helyi Teleki Blanka Gimnázium lett, ahol vizsgahely-vezetői és vizsgáztatói feladatokat látott el nyugdíjba vonulásáig.

Böszörményiné Buzás Éva tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, magyar-orosz szakon. Budapesten kezdett tanítani, egy XI. kerületi általános iskolában. 1992-ben iskolát váltott, a Budapesti Gustave Eiffel Francia Általános Iskola és Gimnáziumban folytatta a tanítást az itt dolgozó magyartanárok vezetőjeként. Elsősorban az ide járó magyar gyerekeknek tartott magyar irodalom és nyelvtanórákat. Mellette a külföldi diákokat tanította alapvető hétköznapi kifejezésekre, hogy könnyebben boldoguljanak, majd a magyar kultúra alapjaival ismertette meg őket. Munkáját mind az iskola vezetősége, mind a gyerekek, sőt még a szülők is elismerték. 2015-ben *Miniszteri Dicséret Oklevelet* kapott. Még 1975-ben férjhez ment Böszörményi Edéhez, aki a JATE-n végzett francia-angol szakon. Két lányuk követte példáját, mindketten francia-angol szakos bölcsészek. Fiuk informatikus. Négy unokájuk van.

Burzon Mária tanár

Tanulmányait Kunszentmártonban végezte. 1971-ben érettségizett, utána felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára. 1975-ben kapta meg matematika-fizika szakos tanári diplomáját. Munkahelyei Hódmezővásárhelyen voltak. A Petőfi Sándor Egész Napos Általános Iskolában egy évet tanított. A Ságvári Endre Általános Iskolával történt összevonás után tizenhárom évig dolgozott ebben az iskolában. Tanítványai közül többen országos matematika versenyre is eljutottak. 1985-ben megszületett a lánya, aki szintén pedagógus. Utolsó munkahelye a Hódtói Általános Iskola (ma: Németh László Gimnázium, Általános Iskola) volt, ahol hét egykori tanítványa lett a kollégája. Itt általános iskolásokat és gimnazistákat is tanított. 1998-tól igazgatóhelyettes volt nyugdíjba vonulásáig. 2016-ban hagyta ott fájó szívvel a katedrát. Azóta unokáinak szenteli az időt.

Czakó (szül. Forgács) Gabriella tanár

Pedagógusi munkáját ének-zenei általános iskolákban végezte. 1976 és 2001 között kórusaival a KÓTA Arany minősítései mellett a Békéstarhosi XIV. Nemzetközi Kórusverseny Nagydíját is elnyerte. Böjte Csaba erdélyi ferences szerzetes hívására 2004-ben csatlakozott az iskolanővérek erdélyi szolgálatához. Szovátán énekes missziót alapított. Tanított plébániákon, iskolákban, gyermekotthonokban. 2008-ban részt vett a Maroszséki Kodály Zoltán Gyermek- és Ifjúsági Kar, 2016-ban Szovátán a Marianum Kulturális és Lelkiségi Központ, illetve a Kodály Zoltán Népfőiskola megalapításában. Az erdélyi magyarság művelődéséért dolgozik jelenleg is énektanárként, karvezetőként és közönség szervezőként. Székelyruhás kórusával az elmúlt években több elismerésben, *Magyar Örökség Díjban* is részesült 2015-ben. Munkáját többek között *Magyar Arany Érdemkereszttel* és *Kardos Pál Arany Emlékéremmel* ismerték el. „A főiskolán kiváló tanáraink voltak Kardos Pál és Rozgonyi Éva Liszt-díjas karnagyok személyében, akik az ének tanszéken Kodály Zoltán szellemében neveltek, lelkesítettek bennünket. Szakmai felkészültségük, emberségük, a magyar jövőért végzett felelősségteljes munkájuk ma is inspiráló példa számomra” – vallja.

Deák Ferencné Balázs Emília tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakán. Tanári pályáját 1975-ben az orosházi József Attila Általános Iskolában kezdte. Kezdetben napközis nevelőként dolgozott, majd később osztályfőnök lett, és a szakjait tanította. 1982-ben Hódmezővásárhelyen helyezkedett el az akkori Zalka Máté Általános Iskolában, ami a későbbiekben Tarjáni, majd Varga Tamás Általános Iskola néven működött, illetve működik. Ebben az intézményben tanított nyugdíjazásáig. Ez alatt az idő alatt végig osztályfőnökként és szaktanárként dolgozott. 1990-ben munkájáért *Miniszteri Dicséret Oklevelet* vehetett át. A rendszerváltás után, az orosz nyelv tanításának megszűnése miatt átképezte magát. Német nyelvtanári diplomáját 2000-ben szerezte meg szintén a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 2012. szeptember 1-jén kezdte meg nyugdíjas éveit. „Pályám során rengeteg szeretetet és elismerést kaptam tanítványaimtól, szüleiktől és kollégáimtól. Ma sem választanék más pályát magamnak” – vallja.

Dudik Istvánné Bartók Erzsébet Éva tanár

Alap- és középfokú tanulmányait a Békési I. sz. Általános Iskolában és a Békési Kiss István Gimnáziumban végezte. Sikertelen felvételi vizsga után egy évig dolgozott a Békési Gépgyárban, mint adminisztrátor. 1971-ben felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakára. Főiskolai tanulmányait már férjezettként fejezte be, 1974-ben házasságot kötött Dudik Istvánnal. 1975. június 19-én kézhez kapta diplomáját, és a következő hónap 20-án megszülettek ikerlányai, akik szintén a tanári pályát választották. 1975. július 1-jén lépett a tanári pályára. A Gedói Általános Iskolában kezdett tanítani, majd a Tarján III. sz. Általános Iskolában, a Tápéi Általános Iskolában és a Rókusvárosi II. sz. Általános Iskolában folytatta. 1981-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán fizika szakos tanári, majd 1989-ben a JATE Bölcsészettudományi Karán pedagógiai szakos előadói diplomát szerzett. 1996-ban kitekintett a vállalkozói világba is, és 1999-ben mérlegképes könyvelői végzettséget szerzett. 2002-ben visszatért az oktatásba, az Oktatási Hivatalban nyugdíjba vonulásáig, 2011. április 7-ig dolgozott.

Felföldi Antal Mihályné Szegény Julianna tanár

1971-ben felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakára, melyet Kiváló Tanárjelölt kitüntetéssel végzett el 1975-ben. Szolnok megyei ösztöndíjasként a tiszaföldvári Ószőlői Általános Iskolában kezdett el tanítani. 1986-ban a technika tantárgy Szolnok megyei szakfelügyelője, majd szaktanácsadója lett. Az 1989-ben megjelent 6. osztályos tankönyv B változatának egyik lektora volt. 1996-ban bekerült az országos szakértői névjegyzékbe. 1993-tól a tiszaföldvári Homoki Általános Iskolában folytatta munkáját, ahol szaktárgyai oktatása mellett a matematika munkaközösség vezetőjeként igyekezett a szakmai munkát iskolai szinten összehangolni és folyamatosan javítani. 1999-ben újabb diplomát szerzett a debreceni KLTE Bölcsészettudományi Karának pedagógia szakán, majd 2000-ben elvégezte a közoktatási vezető szakot a BME-n. Harminchét éves tanári tevékenysége során több kitüntetésben részesült: *Miniszteri Dicséret*, *Tiszaföldvár Város Kulturális Szakmai Díja*, *Tiszazug Kistérség Elismerő Oklevele*, *Eötvös József Emlékérem* és *Pedagógus Szolgálati Emlékérem*. 2012. decembere óta nyugdíjas.

Fodorné Csehi Terézia tanár

Tiszaföldváron született. Az ottani Hajnóczy József Gimnáziumban érettségizett, majd a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán matematika-kémia szakos általános iskolai tanárként végzett – immár ötven éve – 1975-ben. 1976-ban házasságot kötött Fodor Lajossal, aki okleveles bányagépész és villamosmérnökként dolgozott Szegeden (Algyőn) az NKfV-nél, az olajiparban. A tanárnő pedagógus éveinek nagy részét a szegedi Tabán Általános Iskolában töltötte szaktanárként, illetve igazgatóhelyettesként, mindig a lelkiismeretes, eredményes munkavégzésre törekedve. A szakmai elismerések mellett *Miniszteri Dicséretben* részesült 1987-ben. 2007. szeptemberétől nyugdíjasként is baráti kapcsolatot ápol volt kollégáival. 1978-ban ikerlányai születtek, akik jogász, illetve angol nyelvű külgazdasági diplomát szereztek. Nyugdíjas éveiben két unokája és az utazások szerelmese.

Gallyasné Turnai Judit tanár

Kunszentmiklóson járt gimnáziumba, onnan került Szegedre, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára. Szép és hasznos négy évet töltött ott, magyar-országi szakon. Lehetősége volt néhány társával Vlagyimirba menni fél évre. Budapesten kezdett el tanítani, először általános iskolában, majd gimnáziumban, s néhány évet főiskolán is. Az orosz nyelv kötelező oktatásának megszűnése után munka mellett letette a középfokú nyelvizsgát angolból, majd sikeresen elvégezte a Budapesti Közgazdaságtudományi Egyetem angol nyelvtanári szakját. Sok jó módszertani és nyelvi tanfolyamon részt vett. Így összegzi pályafutását: „Szerettem tanítani, különösen a Marcibányi téri Kodály Zoltán Ének-zenei Általános Iskolában. Azok a gyerekek (néhányan közülük) a mai napig is felhívják, elmesélik, mi történt velük, vagy meghívják egy-egy találkozóra. Volt sok jó tanárom, akiktől nem csak a szakmát, hanem emberséget, viselkedést, tanítást is tanulhattam. Olykor még a diákoktól is. Évek óta nyugdíjas vagyok, s örömmel tekintek elébe a szegedi ünnepségnek, annak reményében, hogy újra találkozom régi csoport-, illetve évfolyamtársaimmal.”

Göbolyösné Palotás Zsuzsanna tanár

1975-ben szerezte első diplomáját a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán matematika – műszaki ismeretek és gyakorlatok szakos általános iskolai tanárként. Második diplomáját 1998-ban kapta kézhez ugyanebben az intézményben, számítástechnika szakon. Pályája során több iskolában is tanított, ezek közül kiemelkedik a Varga Tamás Általános Iskola, melyben huszonkilenc évig dolgozott. A matematika tanítása során kiemelt figyelmet fordított a felzárkóztatásra, tehetséggyondozásra és versenyekre való felkészítésre, továbbá a városi matematikaversenyek megszervezésében és lebonyolításában aktívan közreműködött még nyugdíjas éveiben is. Osztályfőnökként hét osztályt kísért végig. Pályafutása során sikerként élte meg, hogy számos volt diákja diplomát szerzett, vagy szakmájában el tudott helyezkedni. Elsők között szerzett informatikából diplomát, ez megalapozta elkötelezettségét, amely megnyilvánult az iskolai géppark kialakításában, a rendszergazdákkal kialakított jó szakmai kapcsolatban, valamint a kollégák edukálásában is. Munkáját az évek során több alkalommal is kitüntetéssel ismerték el.

Greksa Mária tanár

1970-ben érettségizett Baján, a Türr István Közgazdasági Szakközépiskolában. 1971-ben felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakára, ahol 1975 júniusában szerzett diplomát. 1975 szeptemberében kezdte pályáját a Szegedi Textilipari Szakmunkásképző Intézetben, ahol testnevelést tanított. 1979-ben végezte el a tanári kiegészítő szakot a JATE Természettudományi Karán földrajzból, de ezt a tantárgyat nem sikerült tanítania. 1987. június 7-én munkájáért *Miniszteri Dicséretben* részesült. 1989. augusztus 15-től a szegedi Deák Ferenc Gimnáziumba került, ahol 2011-ig tanított testnevelést. Ezt követően kezdődtek számára a nyugdíjas évek.

Gulyásné Kiss Mária tanár

Jászládányban született, itt is érettségizett 1970-ben. Ebben az évben kezdett el dolgozni képesítés nélküli nevelőként a helyi iskolában. A felső tagozaton magyart és oroszot tanított. 1971-ben felvételizett Szegedre, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-országi szakára, ahol 1975-ben végzett levelező tagozaton. 1993-ban a debreceni Kölcsey Ferenc Tanárképző Főiskola könyvtárosi szakán szerzett újabb diplomát. Hosszú évekig vezetett irodalmi szakkört is, diákjait évtizedeken keresztül készítette fel megyei, illetve országos versenyekre. 2009-ben vonult nyugdíjba. A harminckilenc évet végig egy iskolában dolgozta le Jászládányban. Most Szolnokon él férjével.

Havasi Lászlóné Marton Julianna tanár

A főiskola befejezése után férje szülőfalujába, az Eger közelében lévő Maklárra költözött. Férje 2006-tól polgármesterként szolgálta szülőfaluját 2015-ben bekövetkezett haláláig. Házasságukból két fiuk született 1979-ben és 1981-ben. Gyermekei révén három unoka, egy lány és két fiú boldog nagymamája. 1983-ban került a helyi általános iskolába pedagógusként, ahol nyugdíjba vonulásáig dolgozott. Egykori iskolája neve ma: Maklári Szent István Általános Iskola. Évekig szaktanári és osztályfőnöki feladatokat látott el, 2000-től nyugdíjba vonulásáig, 2011-ig igazgatóként vezette az iskolát. Pedagógiai és intézményvezetői munkájáért nyugdíjba vonulása alkalmából Maklár

Község Önkormányzata címzetes igazgatói címet adományozott számára. 2017-ben átvette a Nyugdíjas Klub vezetését. Aktív éveiben a gyerekekért dolgozott, nyugdíjasként Maklár idős lakosai érdekében munkálkodik. Példaértékű közösségépítő munkáját az önkormányzat a *Maklár Községért* kitüntető címmel ismerte el 2022-ben.

Hermanutz Tamásné Földházi Zsuzsanna tanár

1974. szeptember 1-től 2012. április 30-ig, nyugdíjba vonulásáig a nemesnádudvari általános iskolában dolgozott. Mindkét tárgyát tanította kezdettől fogva, szakköröket, felkészítőket tartott (versenyekre, felvételikre), melyek járási, megyei 1–9. helyezéseket, gimnáziumi felvételeket eredményeztek. Járási szakmai napokon bemutató órákat tartott. Az orosz nyelv oktatásának megszűnte után másik tárgya, a magyar mellett (képzést követően) dráma modul tanított, iskolai és községi könyvtárat vezetett. Kidolgozta az erdei iskola helyi tantervét, a megszervezés is feladata volt. Szabadidős tevékenységeket szervezett: kulturális bemutatókat, gyalogos és kerékpáros vándortáborokat, állótáborokat, csillagtúrákat, rendszeres színházlátogatásokat, versolvasó esteket. Községi amatőr színtársulatot alakított, melyet 2024-ig vezetett. 1993 szeptemberétől munkaközösség-vezetővé választották. 2008. augusztus 1-től igazgatóhelyettesként dolgozott.

Hornok Terézia Mária tanár

Érettségi után, 1970-ben jelentkezett a József Attila Tudományegyetem matematika-fizika szakjára. 1972-től tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán folytatta, ahol 1975. június 16-án matematika-fizika szakos általános iskolai tanári oklevelet szerzett. 1975-ben kezdte pályáját Naszályon, az Angyalffy Mátyás Általános Iskolában, ahol 1986 és 1994 között igazgatóhelyettes volt. 1994-től 1998-ig a Tatai Talentum Általános Iskola és Gimnázium tanára. 1998-tól Bajon, a Szent István Német Nemzetiségi Általános Iskolában tanította szaktárgyait. 2008. december 1-én előrehozott öregségi nyugdíjazását kérte. 2009. január 1-től óraadó tanárként fizikát tanított. Jelenleg is félállásban matematikát és fizikát tanít. Ez a negyvennyolcadik tanév, melyet tanítással tölt.

Dr. Igazné Daraghy Ágnes Mária tanár

1975-től 2012-ig általános iskolai tanárként dolgozott, mindkét szakját, a történelmet és ének-zenét is tanította. Osztályfőnök, iskolai és városi munkaközösség-vezető, szaktanácsadó, főiskolai hallgatók szakvezetője is volt. Mindig részt vett továbbképzéseken, ezért is végezte el a Szegedi Tudományegyetem kiegészítő történelem szakát. Munkájában központi helyet foglalt el a tehetséggondozás. Történelmi és zenetörténeti vetélkedőket szervezett évente iskolájában. 1996-tól évente – a Lakiteleki Népfőiskola szervezésében – történelemversenyeken vett részt tanítványaival, ahol négy alkalommal országos első helyezést értek el. Emellett megyei és városi versenyek állandó résztvevőjeként szintén az első három helyezett között végeztek. *Fényi Gyula-díjat* kapott a Kalocsa városában végzett huszonöt éves pedagógiai munkájáért 2011-ben, emellett *Kunszt József-díjat* vehetett át kiváló pedagógiai munkája elismeréseként 2011-ben.

Józsa Eszter Gabriella tanár

Az általános iskolát és gimnáziumot kitűnő eredménnyel Makón végezte el. A sport iránti szeretet vezette el a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára. 1975 júniusában földrajz-testnevelés szakon sikeresen végzett. Utána általános iskolás korú gyermekeket tanított különböző városokban. 1985 júniusában magyar nyelv és irodalom szakon is diplomát szerzett. 1987-től nyugdíjazásáig a makói Návay Lajos téri általános iskolában volt pedagógus. Mindvégig tanította mindhárom szakját, osztályfőnök volt és munkaközösség-vezető. A tanításon kívül a szabadidős programok szervezését is előtérbe helyezte: kirándulásszervezés, múzeumlátogatás, úszásoktatás, valamint tizenöt alkalommal sítábor. „A három saját kiváló gyermekem mellett sok-sok nagyon képzett, értékes diákot indítottam el az Életbe” – vallja pályafutásáról.

Kajári (szül. Blázsovics) Katalin tanár

Érettségi után, az 1970/71-es tanévben Mezőszilason tanított képesítés nélkülként történelmet és orosz. 1971-ben felvételt nyert a Szegedi Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakára. Az 1973/74-es tanévben féléves részképzésen vett részt a Vlagyimiri Pedagógiai Főiskolán. Diplomáját 1975-ben kapta meg. Fejér megyei ösztöndíjasként az 1975/76-os tanévben Enyingen

tanított. Orosházán a Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskolában helyezkedett el szaktanárként, és innen is ment nyugdíjba 2011-ben. Egyetemi diplomáját orosz nyelvből Debrecenben a KLTE-n szerezte 1981-ben. 1988-ban a gimnáziumhoz tartozó kollégium igazgatója lett, később kollégiumvezető-igazgatóhelyettesi beosztásban dolgozott. 1999-ben közoktatás-vezetői szakképzettséget szerzett. Évekig látott el érettségi elnöki feladatokat Békés megye középiskoláiban. A 2009/2010-es tanévben a gimnázium nevelőtestülete és diákönkormányzata *Táncsics-díjjal* értékelte szakmai és pedagógiai munkáját. 2010-ben a *SCOLA PRO SCOLA* díjat kapta sikeres életpályája elismeréseként. „Büszke vagyok arra, hogy hivatásomat egy ilyen színvonalas gimnáziumban, töretlen lelkesedéssel végezhettem” – vallja.

Kele Árpádné Varga Ibolya tanár

Általános és középiskolai évei alatt olyan tanár-egyéniségekkel találkozott, akik a pedagóguspálya felé irányították figyelmét, főként természettudományos területen. Így jutott el a szegedi Juhász Gyula Tanárképző Főiskolára, ahol 1975-ben végzett biológia – mezőgazdasági ismeretek szakon. Az ott kapott alapos tárgyi és módszertani tudással a tarsolyában szülőfaluja diákjainak szakirányú képzését, tehetséggondozását vállalta fel életpályájaként a Jászkarajenői Általános Iskolában. Két kisgyermek mellett igazgatóhelyettesi feladatot kapott, ami képességei elismerését és a belévetett bizalmat jelentette számára. Igyekezett szakos tanárként, osztályfőnökként, egy évig napközis nevelőként, tizenöt évig igazgatóhelyettesként is emberséggel, maximálisan megállni a helyét. „Úgy érzem, ezen a pályán kamatoztathattam képességeimet a gyermekek fejlesztése érdekében. Ez csak családom és munkatársaim, illetve diákjaim támogató közegében sikerülhetett. Köszönetet szeretnék mondani szüleimnek, tanáraimnak, elhunyt férjemnek, fiamnak és leányomnak, kollégáimnak, hogy hivatásomban támogattak” – vallja.

Kerekes Katalin tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán 1975-ben szerzett történelem-orosz szakos általános iskolai tanári diplomát. Volt iskolájában, a Szűts József Általános Iskolában kezdett tanítani Kiskunhalason. 1977-től 1985-ig a KISZ

Városi Bizottságán dolgozott városi és járási úttörőelnökként. 1981-ben a JATE-n szerzett történelem szakos középiskolai tanári diplomát. 1985-től a kiskunhalasi Felsővárosi Általános Iskola szervezési igazgatóhelyettese, majd 1994-től 2011-ig, nyugdíjba vonulásáig igazgatója. Egész életét a gyerekek szeretete, a pedagógushivatás iránti elkötelezettség határozta meg. Számos továbbképzésen, tanfolyamon vett részt, közoktatás-vezető pedagógus szakkvizsga oklevelet szerzett. Intézményvezetőként demokratikus, gyermekbarát, tehetségfejlesztő iskola megteremtésén dolgozott, egy kiváló nevelőtestülettel és szülői közösséggel együttműködve. A nevelőtestület elkötelezett volt az egészség- és a környezettudatos magatartásra nevelés területén, ennek köszönhetően az örökös ÖKOISKOLA címet is elnyerték. Tanulóik számos országos eredményt értek el tanulmányi, kulturális és sportterületen is. Vezetői munkáját városi, megyei és országos szinten is elismerték.

Kerner Erzsébet tanár

Kunszentmiklóson érettségizett és 1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakán. Apostagon kezdett tanítani, majd három év múlva – nyugdíjazásáig és még további három évig – Szalkszentmártonon tanított. Szervezett szabadidős programokat, országjárásokat, táborokat, matematikaversenyekre készített fel tanulókat. Nyugdíjazása után egykori gimnáziumában, Kunszentmiklóson is tanított öt évig. „Büszke vagyok arra, hogy falum lakói tevékenységem szavazataikkal elismerték, így harminc éven keresztül képviselő lehettem önkormányzatunkban. Ma is részt veszek országos és helyi civil szervezetek munkájában. Most élvezem a nyugdíjas kor örömeit. Több időt töltök unokáimmal, Dórizal és Évivel, színházba, moziba járok, kirándulok, kertészkedek... És boldogan veszem majd át az *Aranydiplomát*” – vallja.

Kis Éva tanár

A főiskola elvégzése után Szegeden, a Sikek Általános Iskolájában testnevelést tanított tizenkilenc évig. 1977-ben ebben az iskolában kezdték meg kísérleti jelleggel Magyarországon a hallás-ritmus nevelést a siket gyerekeknél, amiben tevékenyen részt vett. Alapító tagja volt a Szegedi Korcsolyázó Egyesületnek, ahol

görkorcsolya és jégkorcsolya edzéseket tartott. 1994-től a szegedi Petőfi Sándor Általános Iskolába került, ahol 2011-es nyugdíjba vonulásáig földrajzot, testnevelést tanított, emellett napközis nevelőként is dolgozott.

Kiss Imréné Bagaméri Margit tanár

Tanulmányai végeztével a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szerzett diplomát, testnevelés-földrajz szakon. Negyvenkét évet töltött a pedagóguspályán. Tíz évig általános iskolai diákotthonban volt kollégiumi nevelőtanár. 1983-ban került egykori iskolájába, a makói Széchenyi István Általános Iskolába földrajz-testnevelés szakos tanárnak. Több feladat is rá hárult, ifjúságvédelmi felelős lett, emellett az iskolai sportoktatás vezető pedagógusa. Tanítványai megyei és országos versenyeken értek el kiemelkedő eredményeket. Többszörösen városi kitüntetett pedagógus. A tanítás mellett több évig volt Makó Újváros városrész képviselője. „Szívvel lélekkel tettem a dolgom, ameddig nyugdíjas nem lettem. Nyugdíjas éveimet itthon, szerettem körében töltöm, nagyon örülök, hogy megérhettem azt a megtiszteltetést, hogy aranydiplomámat csoporttársaimmal együtt vehetem át” – vallja.

Dr. Kiss Zoltán Lászlóné Galántai Éva tanár

Pedagóguspályáját a diploma átvétele után, 1975-ben Baján, a II. Rákóczi Ferenc Általános Iskolában kezdte, mint matematika-fizika szakos tanár. Nyugdíjba vonulásáig – 2018-ig – végig pedagógusként, illetve huszonkilenc évig vezetőként dolgozott. Munkáját a gyermekközpontúság jellemezte, több olyan projekt kidolgozását kezdeményezte, illetve vett bennük aktívan részt, ami az általános iskolás korú diákok képességfejlesztését szolgálta. Mindig nagy hangsúlyt fektetett a közösségépítésre, törekedett a harmonikus légkör kialakítására mind a tanároknál, mind a diákoknál. Több innovatív programot valósított meg pedagógus kollégáival, például egész napos nevelés, tanulás, tanítás beépítése a mindennapos tevékenységbe: „Metodencurriculum”. „Szép pályát választottam, sok elismerést, hálát, szeretetet, köszönetet kaptam szülőtől, diákoktól, pedagógusoktól. Munkámat két alkalommal kitüntetéssel ismerte el a városvezetés. Jó érzéssel

fejeztem be pályafutásomat, szívesen gondolkodom vissza aktív éveimre” – így vall pedagógiai munkájáról.

Koch György tanár

A tanári diploma megszerzése után Szolnokon, egy műszaki szakmákat oktató középiskolában helyezkedett el. Itt a diákok többsége hegesztő, autószerelő vagy villanszerelő pályára készült, ezért a tanórákon igyekezett a matematika, a fizika és a szaktárgyak kapcsolatát is bemutatni a szakmájukhoz kapcsolódó gyakorlati példákon keresztül. A diákok közül sokan vidékről költöztek Szolnokra a középiskola miatt, az iskola kollégiumában laktak, ezért az órákon a tananyag átadásán túl fontosnak tartotta, hogy osztályfőnökükként az új környezetbe való beilleszkedésüket is segítse. A fizika munkaközösség vezetőjeként kollégáival közösen dolgozott azon, hogy a szakmai tárgyakhoz szükséges gyakorlati ismeretek elsajátítása mellett a fizika tantárgy elméleti részeit is érdekessé tegye az iskola tanulói számára. Az érdeklődő diákokat iskolai versenyekre is felkészítette. „Örülök, ha volt diákjaimmal találkozom, akik közül sokan még most is az eredeti szakmájukban dolgoznak, és elmesélik, hogy jó emlékekkel gondolnak vissza a tanóráimra” – vallja.

Kochné Vörös Katalin Ilona tanár

A tanári pályát egy középiskolai tanára ajánlására és biztatására választotta. A tanári diploma megszerzése után Szolnokon először egy kertvárosi általános iskolában dolgozott, majd tíz év után egy angol-magyar két tanítási nyelvű iskolában folytatta a tanítást egészen a nyugdíjig. A matematika és fizika tárgyak tanítása mellett fontosnak tartotta a jó közösség kialakítását is, és már az első évtől osztályfőnökként is segítette a diákokat. Matematika és osztályfőnöki munkaközösség-vezetőként dolgozott az iskolába járó diákok oktatásának fejlesztésén. 1989-ben oktató-nevelő munkájáért *Miniszeri Dicséretben* részesült. A tanítás során a matematika és a fizika megszerettetése is fontos volt számára. A kiemelkedő képességű diákokat versenyre készítette fel, ahol szép eredményeket tudtak elérni. „Szívesen tanítottam minden diákot, mert jó volt látni a szemükben, hogy a segítségemmel könnyebb lett számukra a matematika vagy a fizika megértése. A mai napig támogatok diákokat, elsősorban a

középiskolai felvételt készülőket. Számomra az egyik legnagyobb elismerés, ha egy régi diákom hozza a gyermekét hozzám, hogy neki is segísem a tanulmányait” – vallja.

Kmetykó Istvánné Balázs Anikó Regina tanár

1971-ben kezdte tanulmányait a Szegedi Tanárképző Főiskolán nappali tagozatos hallgatóként. 1975-ben kapta meg magyar-ének-zene szakos általános iskolai tanári oklevelét. 1973 szeptemberétől állást kapott a Mezőberényi 2. sz. Általános Iskolában, így főiskolai tanulmányait akkortól egyéni levelezőként folytatta. Az iskolában két szakja tanítása mellett osztályfőnök, közművelődési felelős és énekkarvezető is volt. 1989/1990-ben intenzív továbbképzésen vett részt az egri Eszterházy Károly Tanárképző Főiskola ének-zene szakán, melyet kiválóan megfelelt minősítéssel zárt. 1997-től 2008-as nyugdíjba vonulásáig igazgatóhelyettesi, majd tagintézmény-vezetői beosztásban dolgozott. Az iskola nemzetközi kapcsolatainak ápolásában tevékenyen részt vett. Vezetésével került kidolgozásra az iskolában az intézményi minőségirányítási program. 2018 szeptemberétől nyugdíjasként szolfézs és zeneóvodai foglalkozásokat tart. „Úgy érzem, munkámat az évtizedek során nagyfokú gyermekszeretet és következetesség jellemezte. Kitartó, lelkiismeretes és segítőkész embernek ismerhettek meg mind a szülők, mind a tanítványaim és a kollégáim is” – vallja.

Kovács Arthurné Borbély Anna tanár

Tanári oklevele megszerzése után nyugdíjazásáig a békési 2. sz., későbbi nevén Karacs Teréz Általános Iskolában dolgozott. Az osztályfőnökség mellett biológiát, földrajzot, majd természetismeretet és egészségtant tanított. Témnapokat szervezett, bemutató tanításokat tartott. Két évtizedig dolgozott vöröskeresztes tanárelnökként, egy ciklusban igazgatóhelyettesként. Rendszeresen készítette fel a tanulókat tanulmányi, elsősegélynyújtó és katasztrófavédelmi versenyekre, akik több ízben sikeresen szerepeltek a megyei és az országos döntőkön. A kor igényeinek megfelelően képezte magát, követve a nevelés-oktatás változásait. Az 1900-as évektől sítúrákat, nyári táborokat, ásványgyűjtő tanulmányi kirándulásokat szervezett és vezetett. Célja volt tanítványait megismertetni hazánk természeti, történelmi és építészeti

értékeivel. Számos más elismerés mellett megkapta a *Kiváló Munkáért* kitüntetett jelvényt, a *Katasztrófavédelmi Emlékérmét* és a *Vöröskeresztes Munkáért bronz fokozatot*.

Kun László Lehelné Rózsa Etelka tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola magyar-orsz. szakán. A kunhegyesi Dózsa György Úti Általános Iskolában, Jász-Nagykun-Szolnok megyében helyezkedett el, ahol harminckét évig tanított. Bár mindkét szakját szerencséje volt oktatni, a szíve csücske a magyar nyelv és irodalom volt mindig is. Célul tűzte ki a tehetséges gyerekek felkarolását, a lehetőséget a tudásuk bővítésére, versenyztetésükre. Diákjaival számtalan versenyen vett részt: Titok Országos Levelezőverseny, „Édes Anyanyelvünk” nyelvhasználati verseny, Bendegúz levelezőverseny, Katedra Irodalomverseny, Mátyás Tudósai (Jász-Nagykun-Szolnok megye), Szép Magyar Beszéd Verseny, Verseghy Ferenc Nyelvművelő Verseny. Utóbbi megmérettetésre azért büszke, mert a ma neurológusként dolgozó tanítványa országosan második helyezést ért el. „Pedagógusi, nevelői pályafutásom alatt törekedtem arra, hogy tanítványaim szeressenek olvasni. A könyv olvasás varázsát sem a hangoskönyvek, sem az okostelefonok nem pótolhatják, saját gyermekeimnek és unokáimnak is igyekeztem továbbadni az olvasás szeretetét” – vallja.

Lakatos Tivadarné Kiss Gizella tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történelem-orsz. szakán. Még ez évben elhelyezkedett lakóhelyén, Kalocsán, az 1. sz. Általános Iskolában. Az iskola orosz tagozatos volt, tehát csak orosz tanított, mellette úttörő csapatvezetői munkakört töltött be. Majd 1986-ban, miután visszatért a gyesről, megszűnt a munkaviszonya, mivel az átképző nyelvtanfolyamra nem iskolázták be, így nem tudtak számára kellő óraszámot biztosítani. Pár évig a városi gyermekközösségi irodán, az úttörőszövetségben dolgozott, majd elsőszülött fia egészségügyi problémája miatt GYOD-ra kényszerült. Kalocsáról Kisharsányba költözött családjával, elhelyezkedett a szomszédos Nagyarsányi Általános Iskolában, és innen ment nyugdíjba 2013-ban. Azóta pedig könyvtárosként és közművelődési szakemberként tevékenykedik lakóhelyén.

Lepres Andrásné Tax Judit tanár

1974-től 1978-ig a Sükösdői Általános Iskola, majd 1978-tól 1993-ig a Bajai Tanítóképző Főiskola Gyakorló Általános Iskolájának tanára. 1993-tól 2001-ig Baján, a Központi Általános Iskolában tanított, majd 2001-től 2013-ig a III. Béla Gimnáziumban. 2013-tól 2021-ig nyugdíjas óraadó tanárként tevékenykedett. Főiskolai matematika-fizika szakos diplomája mellé számítástechnika szakos középiskolai tanári végzettséget szerzett az ELTE-n. Iskolai munkája során osztályfőnöki, munkaközösség-vezetői, táborvezetői feladatokat látott el, matematikát, fizikát, számítástechnikát, informatikát tanított, tanártovábbképzéseket vezetett, emellett érettségi vizsgaelnök, valamint számítástechnikai szaktanácsadó volt. 1984-ben *Miniszteri Dicséret* kitüntetésben részesült. Férje Lepres András okleveles fizikus, technika, számítástechnika szakos tanár. Gyermekei: Orsolya (1974), András (1975).

Máthéné Bagi Márta Terézia tanár

1975-ben szerezte diplomáját a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola földrajz-testnevelés szakán. 1975 szeptemberétől 2011 decemberéig a szegedi Madách Imre Általános Iskolában tanított. Tíz évig kosárlabda-utánpótlás edzőként dolgozott a SZEOL-nál. 1996-tól 2000-ig szakvezető tanár volt földrajzból a Főiskolán. Egy üvegfestő tanfolyam elvégzése után az iskolai munka mellett, 2000-tól 2007-ig üvegfestést tanított a DOLCE Művészeti Iskolában. Ebben az időszakban a diákönkormányzatot segítő tanárként is tevékenykedett. A Madách-iskolában harminchat évet töltött, az utolsó négy évet prémium évesként. „Ez az iskola volt a második otthonom, családom. Kiváló iskolavezetéssel, tantestülettel dolgozhattam, ahol elképzeléseimet támogatták és azokat megvalósíthattam. Innen mentem nyugdíjba 2011-ben. Küzdelmes, de csodálatos négy évet töltöttem a főiskolán. Örülök, hogy a tanári pályát választottam” – vallja.

Mészáros Csaba tanár

1975-ben kapta meg biológia-testnevelés szakos általános iskolai tanári oklevelét a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. 1982-ben főiskolai diplomát szerzett esztétikából, 1986-ban egyetemi diplomát filozófiából. 1974-ben kezdett tanítani a Gagarin Általános Iskolában.

1996-ban a Csonka János Gimnázium és Szakközépiskolába került, majd 2002-től a Fodor József Gimnázium és Szakközépiskola tanára lett. 2000-tól a SZEDIPEZ elnökségi tagja. A Szegedi Testnevelői Egyesületnél szóvivő, a Szegedi Görkorcsolya Egyesületnek alapító tagja és első edzője. 2012-től nyugdíjas.

Mészáros Monika tanár

A budaörsi Herman Ottó Általános Iskola címzetes igazgatója. Matematika-fizika szakos tanári oklevelének megszerzésétől nyugdíjba vonulásáig ebben az intézményben, illetve jogelődjében, a 2. sz. Általános Iskolában tanított. Szaktanárként, osztályfőnökként, munkaközösség-vezetőként, majd igazgatóhelyettesként végezte munkáját. Oklevelet szerzett az ELTE-BTK pedagógia szakán. A pályán töltött évek alatt sikerült az iskola arculatát kialakítani és mai napig élő hagyományokat teremteni. 1981-ben *Miniszteri Dicséretben* részesült. 2002-ben Budaörs Város Önkormányzatától *Szakály Mátyás emlékérem* kitüntetést kapott. 2004-ben a város képviselő-testülete eredményes munkája elismeréseként *címzetes igazgatói* címet adományozott számára.

Dr. Mihálka Györgyné Sirotka Mária tanár

Pozsonyban született. A Ceglédi Kossuth Lajos Gimnáziumban érettségizett 1970-ben. 1971-ben a Savaria Nemzetközi Társastánc Versenyen indult. Felsőfokú társastánc tanári végzettséget szerzett 1972-ben Pozsonyban, vezetett táncklubot Jászberényben, illetve számos tánccsoportot Szegeden, Makón, majd Cegléden és környékén. 1975-ben a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szlovák-országi nyelv szakos tanárként diplomázott. Szegeden 1976-tól előbb a Zalka Máté Általános Iskolában, majd a Béke Utcai Általános Iskolában, végül 1988-tól 2004-ig az I. sz. Rókusi Általános Iskolában tanított orosz nyelvet, irányított napközis csoportokat. 2004-ben férjével és fiával megalapították a ceglédi központú, családi hagyományokra épülő Tetz Alapfokú Művészeti Iskolát, melynek jelenleg is az igazgatója. Folyamatosan képezte magát, 2009-ben szakértői végzettséget szerzett, majd 2015-ben intézményvezetői képzésben vett részt. 2016-ban *Cegléd Város Kultúrájáért* elismerő oklevélben részesült. 2021-ben fiával létrehozták a Tetz Alapítványt, amelynek mai napig a kurátora.

Nagy Ferencné Schäffer Valéria tanár

Tanári pályája során úgy alakult, hogy többnyire testnevelő volt inkább, mint biológus. Tartott foglalkozást óvodában, tanított testnevelés tagozatos és nem tagozatos osztályban. Oktatott kis létszámú osztályban hátrányos helyzetű és tanulási képességeikben akadályozott gyerekeket. Így összegzi pályája eredményeit: „Mindegyik munkának megvolt a maga szépsége és nehézsége. Büszke vagyok arra, hogy tanítványaim különböző sportágakban megyei és országos versenyek döntőiben voltak, és jó helyezést értek el. Sok volt diákom választotta a tanári, testnevelő tanári vagy edzői pályát. Leghíresebb tanítványom Iványi Dalma sokszoros magyar válogatott kosárlabda játékos, jelenleg kosárlabda edző. Mindig igyekeztem tanulóimat az egészséges életmódra nevelni, melynek két alapeleme a rendszeres testmozgás és a helyes táplálkozás. Sok kirándulást szerveztem osztályom tanulóinak az ország különböző pontjaira, ezzel maradandó élményt szerezve nekik. Pályám során sokat dolgoztam, de nagyon szerettem.”

Nagy Istvánné Csorba Erzsébet tanár

Tanári oklevelét 1975-ben szerezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. Első munkahelye Hódmezővásárhelyen volt, a Szántó Kovács János Általános Iskolában: vidám testület, vidám gyerekekkel. Majd a 80-as évektől a Központi Általános Iskolában folytatta a munkát. Ezek az évek teli voltak túrákkal, pályázatokkal, környezetvédelemmel. Az utolsó hét évben egy külterületi iskolában tanított, amíg be nem zárták az intézményt. Családjá végig támogatta munkájában, bár két gyermeke nem követte a pályán. Négy unokája született, három fiú és két lány. „A természetnek és az élővilágnak mindig nagy csodálója voltam, de nem kevésbé azoknak a gyermekeknek és korosztálynak, akiket a hivatásommal ajándékba kaptam, hogy csiszoljam, fényesítek elméjüket, gondolkodásukat. Csodálatos út volt, és ma is az. Ezt a szeretetet akartam átadni az ifjú generációnak. Hálásan gondolok vissza az eltelt időszakra” – vallja.

Neszményiné Gubacsi Erzsébet tanár

1971-ben, érettségi után felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-rajz szakára, amit 1975-ben el is végzett. Tasson

tanított nyolc évig, majd Halásztelekre került, ahol az ÁMK-ban oktatott. 1992-től nyugdíjazásáig Tasson dolgozott, a Földváry Gábor Általános Iskolában. Mindenhol matematikát tanított, amit nagyon szeretett, de időnként rajzot is oktatott. 1999-ben elvégezte az ELTE számítástechnika (informatika) középiskolai tanári szakot, innentől kezdve az általános iskolában tanította az informatikát is. Esti gimnáziumban szintén informatikát tanított évekig, emellett rengeteg tanfolyamot tartott felnőtteknek, ECDL-tanfolyamokat is. 2011-ben megkapta a *Pedagógus Szolgálati Emlékérmét*, ugyanebben az évben *Bács-Kiskun Megye Közművelődési díját*, 2013-ban *Tass Községért emlékérmét* kaptak férjével közösen. 2014-től kezdve tíz éven keresztül volt önkormányzati képviselő, öt évig alpolgármester. Nyugdíjasként rengeteget dolgozik, szellemi és fizikai munkát is végez (könyvírás, konyhakert).

Nyerges Zsuzsanna tanár

1971-ben az orosházi Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola orosz nyelvi tagozatú osztályában érettségizett. Felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakára, ahol részt vett a történelem tanszék diákköri munkájában, és Vlagyimirban töltött fél évet részképzésen. A negyedik évfolyamon Népköztársasági Ösztöndíjat kapott. A főiskolai évek nagy hatással voltak későbbi pályafutására, amelynek első állomását a battonyai Mikes Kelemen Gimnázium és a Martos Flóra Kollégium jelentette. Kollégiumi nevelőként korrepetált, irodalmi színpadot vezetett, miközben orosz nyelvet és történelmet is tanított. Munkáját 1986-ban a *Szaktanástanulók Tanácsa Dicséretével*, 1988-ban pedig *Ministeri Dicsérettel* ismerték el. Az ELTE BTK kiegészítő német szakán általános nyelvtanári, majd 1996-ban német nyelv és irodalom szakos középiskolai tanári diplomát kapott. 2001-től új munkahelye az orosházi Táncsics Mihály Gimnázium és Szakközépiskola lett, ahol német nyelvet és történelmet tanított. Részt vett a DSD-nyelvizsgákra való felkészítésben és vizsgáztatásban, diákcseréutakat szervezett. Tagja volt a DSD-dolgozatokat javító magyar munkacsoportnak, érettségi elnöki és emelt szintű vizsgáztatói tanúsítványokat szerzett. 2017-től nyugdíjas.

Ördögh Erzsébet tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakán 1975-ben szerzett tanári diplomát. Több évig versenyszerűen kézilabdázott. 1975-ben kezdett dolgozni a Mórahalmi Általános Iskolában, ahol mindkét szakot tanítva osztályfőnökként és sportfelelősként is tevékenykedett. 1976 decemberétől 1977 szeptemberéig a Csongrád Megyei Tanács VB Testnevelési és Sporthivatalához került tömegsport előadónak, majd ismét a mórahalmi iskolában tanított. A német nyelvizsga megszerzését követően négy évig német nyelvet is tanított, miután megszűnt az orosz nyelv oktatása. Az iskolában magasabb óraszámokban tanította a testnevelést, fő profilja az atlétika és a kézilabda lett. Járási és megyei sportversenyeken dobogós helyezéseket értek el tanítványai. A versenysportban a tehetséggondozás volt a kiemelt feladata, emellett igyekezett minél több tanítványával megszerettetni a sportos életformát, megismertetni a sport örömszerző, egészségmegőrző szerepét. Az iskolában téli táborokat szervezett, sítáborba vitte az érdeklődő gyerekeket és szüleiket, ezzel is mélyítve az iskola és a szülői ház közötti jó kapcsolatot. 2011-ben a mórahalmi Móra Ferenc Iskolából vonult nyugállományba.

Pappné Tóth Márta tanár

Tanári pályája három településhez kötődik, melyek földrajzilag egy egyenlő szárú háromszög csúcaiban helyezkednek el. 1975-ben, a főiskola elvégzése után Tiszaszentimrén kezdett óriási lelkesedéssel tanítani matematika-fizika szakos tanárként. Kirándulásokkal, túrákkal, táborokkal tarkított kilenc tevékeny tanévet töltött el ebben a kis faluban. 1984-ben Tiszafüred város lett egy húsz évig tartó, változatos pedagógiai munka helyszíne. Több iskolában is dolgozhatott kinevezett tanárként vagy óraadóként. Volt osztályfőnöki munkaközösség-vezető, csapatvezető, ifjúságvédelmi felelős, igazgatóhelyettes. 2003-ban megpályázta és elnyerte szülőfaluja, a Tiszaörsi Általános Iskola igazgatói állását. Ebben az intézményben tanulta meg a betűvetést, és itt fejezte be pedagógusi pályáját 2008-ban. Azt a pályát, amelynek biztos alapot és szilárd emberi tartást adott az a gyönyörűséges négy esztendő, amelyet a főiskolán eltöltött. „Az is előfordulhat, hogy a hivatás szépsége addig és oly erővel záporoz tiszta fénnel, hogy az ember méltóvá kezd válni a hivatásához. Szeretném hinni, hogy

talán velem is ilyesmi történt” – vallja a főiskola egykori főigazgatója, Hegedűs András szavaival.

Pápainé Buksa Mária tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakán. 1975 szeptemberétől a Budapest VI. kerületi Derkovits Gyula Általános Iskolában helyezkedett el, amelynek korábbi neve Egésznapos Általános Iskola volt. Itt dolgozott nyugdíjba vonulásáig, 2018-ig. Egész pályafutása alatt osztályfőnökként és munkaközösség-vezetőként (humán, idegen nyelv, angol nyelv) is tevékenykedett szaktanári feladatai mellett. 1995-ben angol nyelv-tanári diplomát, 2001-ben pedig tantervi szakértő (angol) oklevelet szerzett. Pályája során kiemelt figyelmet fordított a tehetséggondozásra, tanulóik mindhárom szaktárgyából tanulmányi versenyeket nyertek. Nyelvi szaköröket, színjátszó köröket tartott, színelőadásokat rendezett a tanulók részvételével. Osztályfőnökként a közösségépítést, az SNI-s és egyéb problémás tanulók integrálását tartotta a legfontosabbnak a rengeteg kirándulás, program, erdei iskola és az angliai tanulmányutak élményeinek felhasználásával.

Perjés András tanár

Biológia-testnevelés szakon végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán 1975-ben. A Szegedi Volánban kézilabdázott, harmadévesen a főiskola lánycsapatának edzője lett. 1974-től negyven évig tanított feleségével, Bogár Mártával együtt a Kápolnásnyéki Általános és Középsiskolában. Hét sportágban járasi, megyei és országos döntőkön kiváló eredményeket értek el tanítványai. 2011 augusztusától a Pázmándi Általános Iskola igazgatója lett. 1998-tól a Fejér Megyei Diáksport Bizottság tagja, majd a bizottság elnöke. 2011-ben a Nemzeti Erőforrás Minisztériumtól a *Magyar díj bronz fokozatát* kapta. 2019-ben elismerő oklevelet vehetett át munkájáért prof. dr. Kásler Miklós minisztertől. 2020-ban *A diáksportért* végzett munkájáért kapott kitüntetést. 2019 októberétől nyugdíjas óraadóként hazafias és honvédelmi nevelést, illetve oktatást végez Székesfehérváron, a Vasvári Általános Iskolában. „Mindketten úgy neveltünk, tanítottunk: a sport egy eszköz, amely a jó tanító kezében csodát művel” – vallja.

Péváné Mudrony Beáta tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán 1975-ben fejezte be a tanulmányait biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon. Fél évet tanított a szegedi Móricz Zsigmond Általános Iskolában, majd megszületett a két lánya. 1979-ben a kevés tanári állás miatt a Ruhagyári Óvodában helyezkedett el, mint óvodapedagógus. Szeretettel emlékezik az ott töltött tizenöt évre, mely időszak alatt önképzéssel, szakmai továbbképzésekkel és sok városi házi bemutatóval olyan szintre jutott, hogy 1994-ben végleges állást kapott a SZTE Gyakorló Általános Iskola Óvodájában. Itt lehetősége volt az új óvodapedagógus generáció mentorálására is, mivel ez egy gyakorló óvoda. Mindkét munkahelyén vezető-helyettesként segítette a mindennapokat. Mind a kollégái, mind a szülők, de legfőképpen a kisgyermek sok-sok szeretetét élvezte itt 2009-ben bekövetkező nyugdíjba vonulásáig. Elkötelezett óvodapedagógusi és példamutató vezetői tevékenységének elismeréséül az egyetem 2005-ben *Rektori Elismerő Oklevéllel* jutalmazta.

Strigencz Márta tanár

A Pécsi Tanárképző Főiskola magyar-országi kára jelentkezett 1971-ben, de helyhiány miatt nem vették fel. A Művelődési Minisztériumba benyújtott fellebbezése eredményeként jutott el még ebben a tanévben Szegedre. Itt, a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán diplomázott 1975-ben jeles eredménnyel. Pályáját Mohácson kezdte. Először a Széchenyi István Általános Iskolában, majd – meghívást kapva – az újonnan megnyílt Brodarics István Általános Iskola egyik alapító tagja, azután a Belvárosi Általános Iskola nevelője lett. Amikor ez utóbbi munkahelye katolikus intézménnyé lett, pályája utolsó tíz évében itt szolgált továbbra is erős hite és a legjobb tudása által vezérelve. 2012-ben lett nyugdíjas, ebben az évben ért véget negyvenegy éves, elhivatottságból választott tanári pályája. „Boldog vagyok, hogy tanáraink példája nyomán járhattam végig a pályámat, amelynek időszakában egyik legfontosabb célom volt a személyiségfejlesztés – érzelmi és értelmi oldalról, valamint a tehetséggondozás úgy, hogy teljes, sokoldalúan művelt jellemeket formáljak” – vallja.

Szabó Jolán tanár

Érettségi után főiskolai felvételi nem sikerült, ezért képesítés nélküli nevelőként egy évet Móricgáton dolgozott. Véglegesen eldöntötte: bármi áron és bármibe kerül is, pedagógus lesz. Sikeres felvételi vizsga után megkezdhetette tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán, matematika-kémia szakon, ahol 1975-ben szerzett diplomát. 1972. október 9-én felvették az Orgoványi Általános Iskolába képesítés nélküli nevelőnek, és innen ment nyugdíjba 2006. november 26-án. Matematikát végig tanított. Sok továbbképzésen vett részt, nagyon sokat tanult a Bolyai János Matematikai Társulat által szervezett Rátz László Vándorgyűléseken. Igyekezett mind szakmailag, mind emberileg a legjobb tudása szerint tenni a dolgát. Szakmai kitüntetésben nem részesült. A legnagyobb elismerést a diákjai szerezték, mikor kitűzött céljaikat elérték. Nyugdíjas éveit Vezsenyén, szülőfalujában tölti. Minden évben sikerül egy-egy diákot érettségire felkészítenie. „A sikeres vizsgák megnyugtatók, nem dolgoztam hiába” – vallja.

Szarvákné Földi Edit tanár

1975-ben szerezte első diplomáját a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok, majd 1981-ben a másodikat, földrajz szakon. Történelen kezdett friss diplomásként, negyvenöt éve pedig a Jászkarajenői Széchenyi István Általános Iskolában dolgozik. Ötven éve tölti be a tanári hivatást, igyekszik tanítani és nevelni diákjait. Osztályfőnök volt és jelenleg is az, megszervezte, vezette hosszú időn keresztül a Természettudományi munkaközösséget, az iskola alapdokumentumainak kidolgozásában aktív szerepet vállalt. Vezette a minőségirányítási munkacsoportot, pályázatok megvalósítását segítette, tanfolyamokon rendszeresen részt vett, képezte magát. Legkedvesebb feladatai közé a tehetséggondozás tartozott, a tehetséges tanulóknak természetismeret szakkört szervezett. Tanítványai megyei és országos versenyeken is az első háromban (többször is az 1. helyen) végeztek. 2011 decembere óta nyugdíjasként továbbra is nagy örömmel dolgozik. „Hálás vagyok főiskolámnak az itt szerzett tudásért, az emlékekért, a sorsnak a családomért, azért, hogy férjemmel, három gyermekemmel és hét unokámmal a hivatásom sikeres betöltésén túl a magánéletben is kiteljesedett az életem” – vallja.

Szántó Péterné Lakos Erzsébet Éva tanár

A középiskola negyedik osztályától tudta, akkor még Lakos Erzsébetként, hogy pedagógus szeretne lenni. Ezt az álmát azóta sem tévesztette szem elől. Erzsi néni, ahogy későbbi diákjai hívták, orosz-testnevelés szakon végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán. A Csata utcai Általános Iskolában egy új, élsportra nevelő testnevelési rendszer bevezetésében vállalt vezető szerepet. A későbbiekben a Hartyán Általános Iskolába járó diákokból épített fel és edzett egy országos szinten, egyesületi ligában is eredményes kosárlabdacsapatot. Az általános iskolai testnevelési feladatai mellett a tanári utánpótlás nevelésében is részt vett – mint testnevelő vezető szakpedagógus és mentor – a Semmelweis Egyetem Testnevelési és Sporttudományi Karán. Harmincnyolc éves pályafutása során az élsportoló tanítványain kívül több ezer diákkal szeretett meg a mozgás örömeit.

Szigetiné Menyhei Judit tanár

1967-ben érettségizett a Budapesti Petőfi Sándor Gimnáziumban. Akkor még nem igazán tudta, mivel szeretne foglalkozni, ezért elkezdett dolgozni. Sokat és nagyon szívesen foglalkozott gyerekekkel, így fogalmazódott meg benne a továbbtanulás iránya. 1971-ben felvételt nyert a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-fizika szakára. Diplomáját 1975-ben kapta kézhez. Tanulmányai során a főiskola kollégiumában lakott, amely élete egyik legboldogabb időszaka volt. Budapesten kezdett tanítani a XIII. kerületi Csata utcai iskolában. Négy év tanítás után egy számítástechnikai vállalatnál dolgozott tíz évet. 1987-ben újra tanítani kezdett a Budapest VIII. kerületi Losonczy téri iskolában. 1991-től ismét a Csata utcai iskolába ment tanítani. 1998-ban elvégezte a számítástechnika tanári szakot, így az iskolában matematika-fizika-számítástechnika órákat tartott. 2009 óta nyugdíjasként él. Sokat foglalkozik három unokájával, hetente kártyázik (bridzsel). Nagyon szeret túrázni, megjárta a Caminót Spanyolországban.

Szomorú Miklósné Csótó Katalin tanár

A főiskola elvégzése után, 1975-ben férjhez ment. Első munkahelye egy Baja melletti kis falu, Csávoly volt. Itt képzettségének megfelelően

taníthatott. Lakhatás miatt Ceglédre került, ahol napközis nevelőként dolgozott. Azért, hogy a szaktárgyait tudja tanítani, a Pest vármegyei Törtelre járt. 1977-ben megszületett Kata lánya, ő ruhaipari mérnök, 1979-ben fia, Miklós, aki pedig kertészmérnök lett. Az 1984-es tanévtől a ceglédi Táncsics Mihály Zenei Általános Iskolában folytatta a munkát. A tanítás mellett vöröskeresztes tanárelnök lett, elsősegély- és csecsemőgondozói versenyekre járt diákjaival. Legjobb eredményük a megyei 3. helyezés. Mentorált hátrányos helyzetű, jó tanuló gyerekeket. Osztályfőnökként a legfontosabb célja az volt, hogy becsületes, jó embereket neveljen. 2011-től nyugdíjasként éli az életét.

Szurominé Molnár Mária tanár

1971-ben kezdte tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola matematika-kémia szakán. A kalocsai I. sz. Általános Iskolában 1974 szeptemberétől tanított. A főiskola utolsó évét levelező tagozaton fejezte be, diplomáját 1975. június 21-én kapta kézhez. Gyerekkorától készült a pedagóguspályára, több ezer tanítványa volt az évek során. Négy párhuzamos osztályban tanította a kémiát, mellette még matematikát is. Óraadóként az Eperöldi Általános Iskolában kémiaórákat tartott. Osztályfőnökként és ifjúsági vezetőként szervezett túrákat, táborokat és kirándulásokat. Városi és megyei szintű tanulmányi versenyeken több kimagasló eredményt értek el tanítványai. Sokat segített a gyengébb képességű tanulók felzárkóztatásában. Az ifjúság körében végzett munkájáért 1979-ben és 1982-ben állami kitüntetést kapott. Kalocsa városában végzett huszonöt éves pedagógiai munkájáért 2003-ban *Fényi Gyula-díjban*, majd 2008-ban *Pedagógus Szolgálati Emlékérem* kitüntetésben részesült. Megromlott egészségi állapota miatt 2004-től 2008-ig csökkentett munkaidőben tanított a Belvárosi Általános Iskolában nyugdíjazásáig.

Dr. Takács Edit Cecília tanár

Általános és középiskolai tanulmányait szülővárosában, Szentesen végezte. Felsőfokú tanulmányait a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola történelem-orosz szakán folytatta 1971 és 1975 között, majd 1975 és 1978 között a József Attila Tudományegyetem történelem szakán. Doktori címet 1982-ben szerzett Szegeden, a József Attila Tudományegyetemen történelemből.

Levéltárosi szakmai tevékenységét 1974. augusztus 1-től 2000. szeptember 1-ig a Csongrád Megyei Levéltár Szentesi Fióklevéltárában, majd 2000. szeptember 1-től Budapest Főváros Levéltárában 2015. június 23-ig, nyugdíjazásáig folytatta. A hétköznapi szakmai munka mellett fontosnak tartotta a levéltáros kollégák érdekvédelmét, a szakma társadalmi ismertségének és elismerésének erősítését. Aktív tagja volt a Magyar Levéltárosok Egyesületének (MLE), mely szervezet titkári teendőit is ellátta 2000 és 2008 között. Szakmai tevékenysége elismeréseként 2006-ban *Pauler Gyula-díjat* kapott, egyesületi titkári működését az MLE 2021-ben *Osváth Lajos-díjjal* ismerte el.

Takácsné Petrik Hermina tanár

1971-től 1975-ig a Szegedi Tanárképző Főiskola hallgatója volt magyar-országi szakon. Tanulmányai során fél évet tanult Vlagyimirban. Diplomája megszerzése után a Csengődi Általános Iskolában kapott állást. Szerette a munkáját és a munkahelyét is, tanítványai még ma is szeretettel gondolnak rá. 1986-tól nyugdíjazásáig a Dunavecsei Petőfi Sándor Általános Iskolába került. Itt a rendszerváltásig mindkét szakját tanította, majd utána teljes óraszámában a magyar nyelv és irodalom tantárgyat. Számítalan továbbképzésen vett részt. Mindvégig osztályfőnök volt, diákönkormányzat-vezető, gyermek- és ifjúságvédelmi felelős, a humán munkaközösség vezetője. Iskolarádiót szerkesztett, az iskolai könyvtárat is működtette. Továbbtanulásra felkészítő foglalkozásokat tartott, versenyeken rendre szép eredményeket értek el tanítványai. 2014-ben vonult nyugdíjba, de 2020-ban volt iskolája kérésére visszament óraadóként. 2023-ban egészségi okok miatt hagyta abba a tanítást. „Sok örömet és sikert hozott számomra a tanári pálya, és nem bántam meg egy percig sem, hogy tanárnő lettem” – vallja.

Toma Zsoltné Kőrösi Mária tanár

A Soltszentimrei Általános Iskolában matematika szakos tanárként, munkaközösség-vezetőként dolgozott. A tehetséggondozás, a versenyekre való felkészítés kiemelt feladata volt. Tanítványai évről évre jelentős sikereket értek el a versenyek alkalmával. Fontos feladatának tekintette a hátrányos helyzetű tanulók gondozását felzárkóztatással, nyári táborozással. Így vall arról, milyen szerepet játszott a főiskola

élete és munkája során: „Friss diplomámhoz kapott tudásom a tanítás során érlelődött. Megfogadtam Alma Materem intelmeit, hogy egy egész életen át tartó tanulásra van szükségem. A gyermekek iránti szeretetem, megbecsülésük a főiskolán kapott értékekből is táplálkozott. Az itt eltöltött évek alatt a tudományon kívül emberségből is sokat kaptam. Változó világunkban arra törekedtem, hogy azokat a kortalan értékeket, melyekkel a főiskola felvértezett – tisztesség, kitartás, mások megbecsülése –, egész életutamon át kövessem. Most, az ötvenéves jubileumi diplomám átvételekor meghatódva és szeretettel köszönöm meg, hogy egy életre felvérteztek, hogy tanárrá válhattam.”

Tóthné Józan Terézia tanár

1969-ben érettségizett, utána képesítés nélkül kezdett tanítani a Szalkszentmártoni Általános Iskolában. Főiskolai tanulmányait 1971 és 1975 között végezte a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakán. 1975 júniusában szerezte meg a diplomáját. Kezdként a tantestület szakmaisága, segítőkészsége nagyon fontos volt számára, ami elkísérte a pályája során. 1981-ben a kunszentmiklósi ÁMK Általános Iskolában folytatta a munkát, onnan ment nyugdíjba 2009-ben, negyvenévi tanítás után. Mindig osztályfőnök volt, amit szeretett, mert így közelebb került a gyerekekhez. Sokat kirándult, túrázott velük. Diákönkormányzatot segítő tanár volt tizenöt évig, és a Gyermekjóléti Szolgálat megalakulását segítette, a tanítás mellett egy évig vezette. Rendszeresen tovább képezte magát. Nyugdíj mellett még 2013-ig óraadóként tanított. „Hálát adok a sorsnak, hogy azt csináltam egy egész életen át, amit nagyon szerettem” – vallja.

Dr. Vargáné Fülep Magdolna Ágnes tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon. 1975 augusztusától a nagykőrösi Toldi Miklós Élelmiszeripari Szakközép- és Szakmunkásképző Iskolában kollégiumi nevelőként kapott állást. A JATE Természettudományi Karán 1979-ben biológia szakos középiskolai tanári diplomát szerzett. 1982-től 1990-ig általános iskolában tanított, ez idő alatt elvégezte a kémia szakot a Ho Si Minh Tanárképző Főiskolán. 1990-ben visszakerült a Toldi

Miklós-iskolába, ahol középiskolai tanárként dolgozott 2009-es nyugdíjba vonulásáig. Biológiát, mikrobiológiát és környezetvédelmi ismereteket tanított, biológiából érettségiztetett is. Megyei és országos versenyekre készítette fel tanulóit. Folyamatosan osztályfőnöki feladatokat látott el, és hosszú időn keresztül az Ifjúsági Vöröskeresztes munkát irányította. Számos kitüntetésben részesült, de a legnagyobb elismerés számára az, amikor tanítványai tisztelettel és szeretettel gondolkodnak rá.

Várvölgyi Pálné Tankó Ildikó tanár

1975-ben végzett a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán biológia – mezőgazdasági ismeretek és gyakorlatok szakon. Az első munkahelye Szegeden a Béketelepi Általános Iskola volt. Kicsi, családiás iskola volt, ahol egyszerű szülők aranyos gyerekeit tanította. Ebben az időszakban született két fia, így lett teljes a családja. A munkahelyét és családi életét jól össze tudta hangolni, férje is támogatóan állt a család mellett. 1981-ben került a Szegedi Tudományegyetem Gyakorló Általános Iskolájába biológia szakvezető tanárként. Itt igényes szülők okos gyerekeit tanította. Nem volt nekik elég a tantervi anyag, több tudást igényeltek. Rendszeresen országos versenyeken az első három helyezéseket hozták el. Az egyetemistákat képezte módszertanból és a tanítási gyakorlatokat vezette. Nagyon szerette a két külön korosztályt tanítani, nagyon szigorúan, de nagy szeretettel foglalkozott tanítványaival. „Életem nagy álma teljesült, hogy pedagógus lehettem” – vallja.

Vizi Katalin tanár

A Juhász Gyula Tanárképző Főiskola orosz-testnevelés szakán szerzett diplomát 1975-ben. A „nyóckerben” született, itt végezte általános és középiskolai tanulmányait, és a főiskola után

negyven évig itt is tanított. 1985-től 1989-ig kerületi KISZ-titkár volt, utána visszament tanítani. Nagyon szerette a munkáját, jó kapcsolatot ápolt a gyerekekkel, a szülőkkel és a kollégákkal is. Úttörőcsapat-vezetőként, majd diákönkormányzat-vezetőként dolgozott, mindkettőt szerette. Rengeteg programot szervezett, nyári táborokat negyven éven át Káptalanfüreden, téli táborokat Zakopanében, szánkózást, kirándulásokat évenként Ausztriában (Mesepark). „Köszönöm, hogy ismét itt lehetek, együtt a szuper csoporttársaimmal!” – vallja.

Dr. Wébel Dezső tanító, tanár

Az általános és középiskolát Makón, a tanítóképző intézetet és a tanárképző főiskolát Szegeden, az egyetemet Budapesten végezte. Az Eötvös Loránd Tudományegyetemen doktorált pedagógiából. Huszonnégy évet tanult, hogy több mint négy évtizedet taníthasson. Tanított tanyán, kis falun, kis- és nagyvárosokban az alsó és felső tagozaton, középiskolában és főiskolán. A tanítói, tanári beosztások után általános majd középiskolai igazgatói, főiskolai főigazgató-helyettesi beosztásokban dolgozott, tanított. A pedagógiai munkája mellett életét meghatározta a közművelődésben, a pedagógiai kutatásban vállalt szerep, a család. Munkája elismeréseként átvehette több elismerés mellett a *TIT Aranykoszorús Emlékplakettjét* (2000), a *Magyar Felsőoktatásért Emlékplakettet* (2000) és a *Magyar Köztársaság Bronz Érdemkeresztjét* (2003).

Az ünnepi rendezvényen készült fotókat megtalálják karunk web oldalán.

<https://www.flickr.com/photos/jgygpk/albums>

KARI KÖZLÖNY

A Szegedi Tudományegyetem Juhász Gyula Pedagógusképző Kar hivatalos tájékoztatója

Szegedi Tudományegyetem
Juhász Gyula Pedagógusképző Kar
H-6725 Szeged, Boldogasszony sgt. 6.
Tel.: +36/62-546-051

Kiadja a Juhász Gyula Felsőoktatási Kiadó
Felelős kiadó: Dr. Forró Lajos

Felelős szerkesztők: Nagy Zoltán Péter hivatalvezető
Dr. Forró Lajos dékánhelyettes

Szerkesztőbizottság: Bora Ildikó, Vince Amanda

Olvasószerkesztő: Dr. Pető Bálint

Technikai szerkesztő: Innovariant Kft.

Megjelent: 2025. augusztus

PDF formátumban letölthető az SZTE JGYPK honlapjáról: <http://www.jgygpk.u-szeged.hu/karrol/kari-kozlony/kari-kozlony>

